75STE JAARGANG No. 9914

DINSDAG 9 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

De voorgestelde besprekingen tussen V.S en Rood China

MAO TSE TUNG vol goede hoop

Vreedzame REGELING in kwestie FORMOSA ?

Hongkong. — President Mao Tse Toeng van communistisch China heeft gisteren in Peking verklaard dat hij vol hoop is met betrekking tot de besprekingen op Ambassadeursniveau tussen communistisch China en de V. S., zo meldt het persbureau Nieuw China.

Mao zou voorts gezegd hebben dat de besprekingen misschien „enig resultaat zullen opleveren, mits beide partijen de oprechte wens koesteren het geschil in het Verre Oosten te regelen".

Volgens Nieuw China, heeft Mao verklaard dat de huidige wereldsituatie gunstig is voor alle volkeren die voor de vrede strijden.

Taiwan, dat tot communistisch China behoort, Libanon en alle Amerikaanse bases op niet-Amerikaans grondgebied, zijn stroppen om de hals van het Amerikaanse imperialisme, aldus Mao. En de Amerikanen hebben zelf deze stroppen gemaakt, om hun eigen nekken gebonden en een eind van het touw gegeven aan het Chinese volk, de Arabische republiek en alle volkeren die de vrede liefhebben, zo vervolgde de Chinese president, die hieraan toevoegde dat deze stroppen steeds nauwer zullen worden als de Amerikaanse aanvallers in genoemde gebieden blijven. De feiten tonen aan, dat de gespannen toestand, die de V.S. hebben geschapen, tot het tegenovergestelde hebben geleid van hetgeen de Amerikanen beoogden, aldus Mao.

Als de Amerikaanse Monopoliebezitters volharden in hun politiek van agressie en oorlog zullen zij uiteindelijk door de wereldbevolking worden opgehangen en hun medeplichtingen zullen hetzelfde lot ondergaan, zo zei Mao volgens „Nieuw China".

Hoewel door het state department nog generlei reactie is geformuleerd op de verklaring van Mao Tse-Toeng, de president van Communistisch China, merkte men in gezaghebbende kringen op, dat de Verenigde Staten hun standpunt terzake reeds hebben ontvouwd: **Washington is bereid de onderhandelingen te hervatten.** Zoals bekend, verzocht de Amerikaanse regering op 28 juli aan Communistisch China de bilaterale besprekingen te Warschau te hervatten. De Amerikaanse ambassadeur in Polen, Jacob Beam, werd daartoe gemachtigd. Desondanks werden de beraadslagingen niet hervat.

In getemde kringen sprak men tevens het vertrouwen uit, dat het voorstel van Mao Tse-Toeng om de besprekingen te hervatten beantwoordt aan de op 4 september te Newport door Eisenhower en Dulles uitgesproken mening, dat de kwestie-Formosa aan een vreedzame regeling onderworpen moet worden. Men merkte voorts op, dat behalve de kwestie-Formosa ook de vrijlating van de vier Amerikaanse onderdanen, die door de Chinese regering worden vastgehouden, tijdens de Chinees-Amerikaanse onderhandelingen te Warschau ter sprake zal komen.

Premier Chroesjtsjef heeft president Eisenhower zondag in een boodschap gewaarschuwd dat er geen vrede in het verre Oosten kan heersen voordat de Amerikaanse vloot zal zijn teruggetrokken. Dit werd maandagavond door het Russische persbureau Tass bekend gemaakt.

Chroesjtsjef verklaarde een aanval op Communistisch China als een aanval op de Sowjet-Unie te zullen beschouwen. Hij is van mening dat de kwestie Formosa door de Verenigde Naties moet worden behandeld. Chroesjtsjef noemde het Amerikaanse optreden in het verre Oosten openlijke provocatie. Het zou de mogendheden verboden moeten zijn vloten en luchteenheden van het ene einde der wereld naar het andere te sturen voor chantage- en intimidatiedoeleinden".

SLACHTOFFERS van het VERKEER

Gisteren was weer een zwarte dag in het verkeer van Curaçao: een dode en verschillende gewonden vielen te betreuren. Velen zullen op deze trieste berichten spontaan willen reageren met de opmerking dat de politie blijkbaar nóg strenger moet optreden tegen roekeloos rijdende autobestuurders. Wij zullen de laatsten zijn om een straf politiebeleid af te keuren. Laat men echter niet te vlug oordelen en ook de keerzijde van de medaille niet vergeten. Bij het nog steeds toenemende verkeer komt het gevaar niet alleen van roekeloos rijdende chauffeurs maar ook van de zijde van het onvoorzichtige publiek.

In vele landen is men reeds lang overgegaan tot de opvoeding van de voetganger. Curaçao kent gelukkig reeds een aantal jaren het verkeersonderwijs op school. Een zeer gelukkig en in feite onmisbaar initiatief. Laat echter de politie zijn sociale taak verstaan door de voetganger op straat te wijzen op de gevaren waaraan hij zich, soms zeer roekeloos, blootstelt en op de verantwoordelijkheid van de autobestuurder, die door de onvoorzichtige voetganger onnodig verzwaard wordt. Wij zouden het toejuichen wanneer het op bescheiden schaal reeds bestaande instituut van de „Verkeersbrigadiertjes" sterk werd uitgebreid. Daardoor leren de kinderen van jongsaf de verantwoordelijkheid van de voetganger en wellicht leren de ouderen het nog beter van hen dan van de politie.

Rallye naar Bagdad

Nieuw feuilleton

Ofschoon Victoria Jones op haar kantoor misschien een niet zo erg bekwame stenotypiste mag heten, werken haar hersens zeker niet minder goed dan die van de detective Hercule Poirot. Voeg daarbij een flinke dosis vrouwelijke intuïtie en verbeeldingskracht en ge hebt een speurster, die voor de onvolprezen Poirot niet onderdoet.

De aanleiding tot Victoria's reis naar Bagdad is intussen wat zonderling. Zij reist namelijk een zekere Edward achterna. Wie is Edward precies? Ja dat weet Victoria niet. En waar is Edawrd? Ergens in Bagdad, de romantische stad in het Midden-Oosten. Meer weet Victoria ook niet. Zij weet alleen, dat hij, toen zij hem even ontmoette een bijzonder aardige jongeman leek.

Maar er zijn er méér die naar Bagdad reizen en het duurt niet lang of Victoria beleeft een reeks verbijsterende gebeurtenissen, waarin zij zelf een gewichtige rol speelt.... op leven en dood.

Van haar avonturen kunt u vanaf heden dagelijks kennis nemen in ons nieuwe feuilleton „Rallye naar Bagdad". Wij prijzen ons gelukkig de rechten tot publicatie te hebben verworven van dit verhaal van Agatha Christie, de beroemde Engelse schrijfster van detective-verhalen, welke uitmunten door stijl en compositie en ver uitsteken boven de doorsnee speurdersbelletrie.

Leider van Labouroppositie over de rassenincidenten in LONDEN

Londen. — De leider van de labouroppositie, Hugh Gaitskell, heeft in een verklaring als zijn oordeel te kennnen gegeven dat „niets de relletjes en de straatschenderij van de laatste paar dagen kan rechtvaardigen".

„Een dergelijk gedrag kan alleen maar de reputatie van ons land schaden, de eenheid van het gemenebest verzwakken en de spanning tussen de rassen doen toenemen zonder dat de Sociale en economische vraagstukken welke aan deze spanning ten grondslag liggen, worden opgelost, aldus Gaitskell.

Ik hoop dat de openbare mening zich krachtig tegen deze betreurenswaardig gevallen van straatrelletjes (welke met de uiterste vastberadenheid moeten worden onderdrukt) zal uitspreken en dat iedereen de politie zal gehoorzamen die zich in een zeer moeilijke situatie bewonderenswaardig heeft gdragen, zo besloot de leider van de Socialistische fractie in het Lagerhuis.

Ruim twintig vooraanstaande Revueartisten, zowel blanken als gekleurden, hebben hun gehoor een beroep gedaan, rasse-discriminatie uit te bannen. Onder de betrokkenen bevonden zich Tommy Steel, Larry Adler, Ray Ellington en Ted Heath.

Intussen hebben zich 53 mannen en twee vrouwen voor de rechter moeten verantwoorden voor hun optreden bij de incidenten in de Londense wijk Notting Hill. Het merendeel van hen, onder wie talrijke minderjarigen, waren beschuldigd van het dragen van verboden wapens of verzet tegen de politie. Een beklaagde werd tot zes weken gevangenisstraf veroordeeld en zeven kregen boetes van een tot twaalf pond. Vier verdachten werden in voorlopige hechtenis gehouden.

Verscheidene Britse bladen, namelijk de „Daily Mail" (conservatief), de „Daily Herald" (Socialistisch), de „Daily Mirror" en de „Daily Sketch", schrijven dat de regering overweegt de immigratie van gekleurden in Groot-Brittannie in eigen hand te nemen.

De „Daily Herald" schrijft, dat de regering overweegt onze trotse en traditionele open-deurpolitiek bij de immigratie te wijzigen.

De „Times" schrijft, dat de rassenincidenten in een deel van Londen het vertrouwen van de gehele gekleurde gemeenschap van het gemenebest in Engeland in gevaar brengt.

In de Londense buitenwijk Notting hill kwam het tot een treffen tussen enkele duizenden Engelse „nozems" enerzijds en kleurlingen en politietroepen anderszijds. Foto: de politiemannen tijdens een charge.

STAKING in VENEZUELA OPGEHEVEN

Jongste STAATSGREEP eiste twintig doden

Caracas. — De Vakverbonden hebben gisteren de Stakingsoproep ingetrokken en alle Arbeiders verzocht het werk te hervatten. De staking is in het gehele land totaal geweest.

De vier grootste politieke partijen in Venezuela, vakverenigingen, kamers van koophandel en studentenorganisaties hebben geëist, dat de regering de militaire politie ontbindt. Van deze politie is, naar men gelooft, de mislukte staatsgreep van zondag uitgegaan. Ook wordt het ontslag van onbetrouwbare legerofficieren gevraagd.

De Junta heeft een interministeriële commissie benoemd, die een wet moet voorbereiden, welke een gevangenisstraf van ten hoogste 30 jaar stelt op alle misdaden tegen de staat.

De minister van binnenlandse zaken, Quevedo, maakte gisteravond bekend, dat in Caracas en andere steden tegen een groot aantal mensen arrestatiebevelen zijn uitgevaardigd. Hij onthulde, dat zondag, gelijk met de coup in Caracas, zich ernstige ongeregeldheden hebben voorgedaan in La Cruz en San Cristobal. De opstandige pogingen in die steden zijn evenwel door het leger onderdrukt.

De Junta heeft gisteravond in Caracas bekend gemaakt, dat bij de opstand van zondag twintig mensen om het leven zijn gekomen en 120 gewond.

De opstandige beweging, die twee uur nadat de poging was ondernomen, de kop werd ingedrukt, zou niet zodanige bloedige afmetingen hebben aangenomen, indien zich niet herhaaldelijk grote verwarring had meester gemaakt van het leger en de militaire politie voor het presidentiële paleis, waar zich een grote menigte had verzameld.

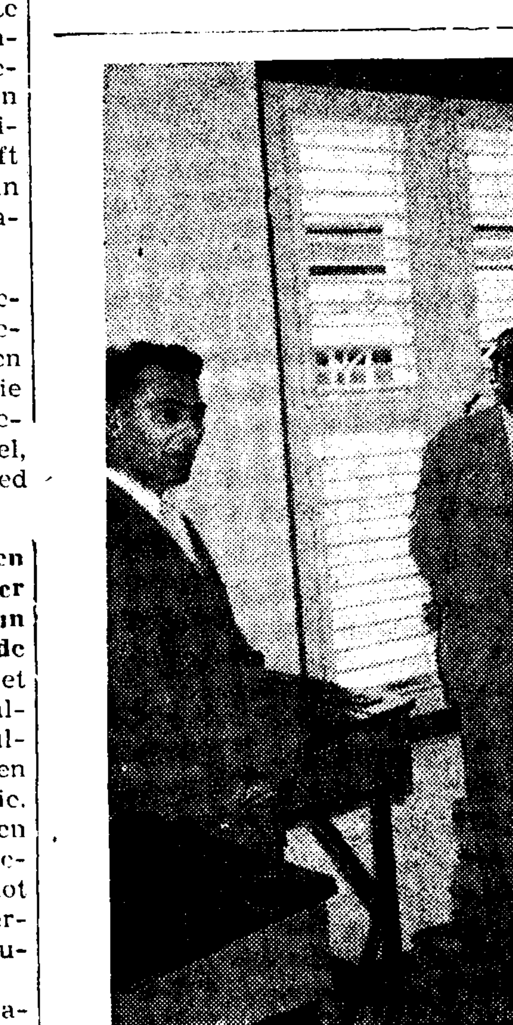
Het plan van de staatsgreep werd uit de doeken gedaan door Gustavo Machado, de leider van de Venezolaanse communistische partij, tijdens een bijeenkomst van de voornaamste politieke leiders, leden van de kamers van koophandel en nijverheid, het universitaire front en de patriotische Junta, waarbij Machado een dokument van 33 punten voorlas, dat talrijke militaire en burgerlijke persoonlijkheden, onder wie de algemene administrateur van Shell Venezuela, die de laatste minister van financiën van Perez Jiminez was, kompromitteerde.

Na de radeloosheid en de verwarring, die rondom de gebeurtenissen van gisteren heersten, is over de Venezolaanse hoofdstad een uitzonderlijke rust neergedaald sinds de regering zondagavond om elf uur een uitgaansverbod instelde.

Het drukke en lawaaierige Caracas, een stad met honderdduizend auto's, viel in slaap. Wanneer en onder welke omstandigheden de stad opnieuw tot leven komt, is moeilijk te zeggen. Alles hangt thans af van de beslissing, die de regeringsjunta, waarvan drie militairen lid zijn, zal nemen tegenover de eisen van de vertegenwoordigers van het volk, welke als een soort ultimatum zijn gesteld.

De IJslandse visserijkwestie

Reikyavik. — De IJslandse premier, Hermann Jonassen, heeft vandaag tegenover buitenlandse persvertegenwoordigers verklaard, dat IJsland nimmer zou terugkomen van zijn besluit om zijn territoriale wateren uit te breiden tot 12 mijl. Indien IJsland zijn visgronden niet verdedigt, zei hij, kan het elke economische zelfstandigheid vaarwel zeggen.

Een opname tijdens de opening van de nieuwe Mulo op Bonaire in de enige klas (12 leerlingen) voorlopig gevestigd in een gebouwtje tegenover de kerk van Kralendijk. V.l.nr. vanaf het raam): gedeputeerde J. Abraham, pastoor R. Nooyen, frater Franciscus, missie-overste; frater Odulfinus, hoofd van de nieuwe school; (zittend) gezaghebber A. van Hesteren, mevr. C. Hellmund, gedeputeerde van onderwijs: statenlid St. Jago.

De aktie van Mexikaanse studenten geeindigd

Mexico City. — De aktie van Mexicaanse studenten tegen de tariefverhouding bij het openbare vervoer is zo goed als geeindigd.

120 van de meer dan 200 bussen die de studenten hadden buitgemaakt en die in de studentenwijk in Mexicostad 15 dagen lang zijn verborgen, zijn aan de autoriteiten teruggegeven. De rest van de voertuigen wordt vastgehouden daar de studenten schadeloosstelling eisen voor twee collega's die bij incidenten op 26 augustus verwondingen opgelopen hebben. (AFP). —

Kabinetsformatie

Willemstad. — Gistermorgen ontving Z. E. de gouverneur in verband met de kabinetsformatie de voorzitter van de staten de heer R. J. Isa terwijl des middags de leider van de N.V.P. Mr. Dr. M. F. Da Costa Gomez door de gouverneur werd ontvangen.

Formatie-problemen

II

De verkiezingen en het zittende kabinet

Oppervlakkig gezien heeft het zittende kabinet bij de jongste verkiezingen een meerderheid verworven. Een meerderheid weliswaar aanzienlijk zwakker dan die, waarmede dit kabinet vier jaar geleden startte, aanzienlijk zwakker ook dan waarop men in de kringen der Regering had gehoopt, maar toch een meerdheid van 12 tegen 10. De kleinst denkbare in de Staten.

Deze meerderheid echter steunt niet op een meerderheid in de bevolking. Zij steunt op de grilligheid van het Antilliaanse kiesstelsel, dat aan een handjevol kiezers op Bonaire en de Bovenwindse eilanden een relatief veel te grote macht verleent.

Zou dus de zittende Regering wederom uit het beraad van de formateur en de fraktieleiders tevoorschijn komen, dan zou zij:

ten eerste slechts over de kleinst mogelijke meerderheid beschikken, dus uiterlijk zeer zwak staan,

ten tweede geen eerlijk-democratische weerspiegeling vormen van de meerderheid der Antilliaanse kiezers;

ten derde ook innerlijk uitermate zwak staan, omdat haar voortbestaan van dag tot dag afhankelijk blijft van de vertegenwoordigers der kleine eilanden. Elk van deze twee vertegenwoordigers kan de regeringsmeerderheid breken en kan dus aan het kabinet iedere eis stellen, die hij wil. Als bij wijze van voorbeeld de heer vertegenwoordiger van Bonaire het in zijn hoofd zou halen te eisen, dat de zetel der Regering naar Bonaire verplaatst of dat twee of meer Bonairianen in het kabinet moeten worden opgenomen, dan kan de Regering alleen haar gezicht redden met hulp van de oppositie!

Zou het zittende kabinet dus wederom uit de formatie tevoorschijn komen, dan bevindt het zich van den beginne af aan in een hoogst onaangename en wankele situatie. Voor niemand een genoegen en voor de Antillen geen oplossing.

* * *

Bekijkt men de uitspraak van de Antilliaanse kiezers nog iets nader, dan blijkt nog iets anders: de zittende meerderheid in de Staten heeft de Regering min of meer gedwongen aan deze verkiezingen het karakter te verlenen van een referendum over de vraag of het Statuut van het Koninkrijk al dan niet moet worden herzien. Deze dwang was de zittende Regering verre van onwelgevallig. Zij heeft er van harte toe medegewerkt de Staten voortijdig te ontbinden en de verkiezing van nieuwe Staten in het teken te stellen van „de statuutherziening".

Beschouwt men nu de verkiezingen als een referendum, dan lijdt het niet de minste twijfel of de meerderheid van de kiezers heeft zich tegen statuutherziening uitgesproken.

Nu is het ongetwijfeld formeel juist, dat het besluit om die statuutherziening inzet van de strijd te maken, werd genomen door de hele Raad van Ministers; maar het is evenmin een geheim, dat het beleid van één minister de achtergrond van deze inzet vormde. Zich uitspreken vóór een wijziging van het Statuut betekende in feite zich uitspreken vóór het beleid van de Minister van Justitie. Over diens beleid immers ging het hangende konflikt met Nederland omtrent de interpretatie van het Statuut.

Zou men dus het zittende kabinet láten zitten mét de vorige bewindsman van Justitie incluis, dan zou dit in feite een klap zijn in het gezicht van de meerderheid der Antilliaanse kiezers. De oude Regeringsmeerderheid moge als „overwinnaar" met de hakken over de sloot zijn gekomen; de minister van Justitie is de grote verliezer geweest in deze verkiezingsuitslag. Hem handhaven zou een additionele verzwakking betekenen van het tóch al niet sterke kabinet.

* * *

Over het beleid der andere bewindslieden afzonderlijk bieden de verkiezingsuitslagen geen nauwkeurige aanwijzingen. Men verklapt echter wederom geen geheim wanneer men het zo stelt, dat in

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

de sociaal-economische politiek de kracht lag van het thans aftredende kabinet, doch dat het zeer zwak stond in zijn onderwijsbeleid.

In hoeverre de bewindsman voor Onderwijs en Volksontwikkeling daarvoor blaam verdient, moge in het midden worden gelaten. Vast staat, dat de ambtelijke leiding van zijn departement in onbekwame handen lag en nog steeds ligt en voorshands nemen wij aan, dat het in hoofdzaak dááraan moet worden toegeschreven, dat zijn departement in de vier jaren van zijn bewind niets maar dan ook niets van enige betekenis heeft gepresteerd, behalve het hele onderwijs tegen de zittende Regering in het harnas te jagen.

De post van deze bewindsman is vrijgekomen.

Ook als het zittende kabinet zou terugkeren, zal op deze post een andere figuur moeten verschijnen. Accepteert men hier uit politieke overwegingen wederom een zwakke figuur, die, evenals zijn voorganger, gaat lopen aan de leiband van zijn departement dan betekent dit opnieuw een ernstige verzwakking van dit — het zij herhaald — toch al niet sterke team.

Al met al kan men dus zeer ernstig in twijfel trekken of de Nederlandse Antillen, gegeven de stembusuitslag, gebaat zouden zijn met een terugkeer van in wezen hetzelfde kabinet als waarmede de verkiezingsstrijd werd ingegaan.

Wie zich daarop richt, kan niet meer bereiken dan een uiterst zwakke Regering, die in de volkswil geen been heeft om op te staan, in de Staten een versterkte oppositie zal moeten trotseren en in eigen huis is overgeleverd aan de grillen van een paar kleine broedertjes.

Dit na te streven zou wel een toppunt zijn van politiek kortzichtigheid.

Driejarig JONGETJE bij verkeers-ongeval om het leven gekomen

Truck met 26 militairen sloeg op de kop

Willemstad. — Om 14.50 uur gistermiddag sloeg een militaire truck, bestuurd door een marinier 3e klasse, van de links omgaande bocht vanaf de Jan Noorduynweg de weg naar Westpunt, over de rechterzijde om.

Van de 26 in de overdekte laadbak zittende militairen werden er drie zwaar gewond, waarvan 2 een hersenschudding en 1 een gebroken arm opliepen. Vijf militairen werden licht gewond. Hiervan liepen er twee een lichte hersenschudding op, 1 een ontwrichte schouder en twee liepen enkele snij- en schaafwonden op. De oorzaak van dit ongeluk moet gezocht worden in de hoge snelheid bij het nemen van de bocht.

Terwijl vier ambulances bezig waren met het vervoer van de gewonden naar het St Elisabeth hospitaal en de ziekenboeg te Suffisant, werd er op het politiebureau een aanrijding gemeld op de Van Eyck van Voorthuyzenweg, waar bij aankomst van de politie bleek, dat een taxi twee kinderen (van een politieagent) had aangereden. De jongste, een jongen, de 3-jarige A.L., overleed ter plaatse, terwijl het meisje, de 5-jarige M.L., met ernstige verwondingen in het ziekenhuis is opgenomen.

De bestuurder van de taxi verklaarde, dat hij deze kinderen, die op de voor hem rechter-trottoir-zijde stonden, wilde voorbijrijden, toen hij een slag tegen zijn auto voelde. Hij zou direkt gestopt zijn, waarna hem bleek, dat hij deze kinderen had aangereden. Er waren geen getuigen.

Om 17.15 uur werd gistermiddag een vrouw, die plotseling van het oostelijk trottoir van de Schottegat-weg-west ter hoogte van de kerk van Wishi de rijbaan opliep, door een personen-auto aangereden. Zij werd in het gezicht verwond en werd per V.A.-ambulance naar het hospitaal vervoerd.

Etenswarendief aangehouden

Willemstad. — Om 22.20 uur gisteravond werd telefonisch gemeld, dat er een diefstal plaats vond in een winkel aan de Roodeweg. De winkelier deed aangifte van vermissing van een foto-toestel ter waarde van ƒ 225,—. Twee rechercheurs stelden een onderzoek in en om 00.30 uur hielden zij een man aan als verdachte. Bij een in de woning van verdachte ingesteld onderzoek werd bedoeld fototoestel gevonden en in beslag genomen. Verder vond men nog 19 pakken keukenzout, 11 flesjes Nescafé, 5 grote blikken sla-olie, 1 kaas en een zak rijst. Laatstgenoemde artikelen zijn van eerder gepleegde diefstallen afkomstig. Verdachte werd ingesloten.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Bestrijding ledigheid schoolvrije jeugd

(Buiten verantwoordelijkheid der Redaktie.)

De commissie bestaat uit de heren: „Negen prominente Alpha's". Laat ons hopen, dat de „Hoogmogende heren Negen" de eindstreep halen, ook al moeten zij de raad missen van — al was het maar één Omega: een goed moedertje.

Of is er in geheel de Ned. Antillen, ondanks autonomie, niet één moeder te vinden?

Of wordt de vrouw ondanks emancipatie nog gaarne beschouwd als een oerwoud-ornament van het: Baas in eigen huis?

Wij wensen de stoer-mannelijke Commissie, die vanwege de voorzienigheid te elfder ure is benoemd, voorspoed in haar eerste krijgsverrichting, nl.: „Bestrijding van de ledigheid".

Aug. Levens

EXAMENS

Willemstad. — Uitslag van de op 11 juli en 4 en 7 augustus 1958 op Curaçao en Aruba gehouden examens voor de akte Frans L.O.

Curaçao: geëxamineerd 13 kandidaten; teruggetrokken na het schriftelijk examen 7; geslaagd 6, t.w. mej. T. Jasink en de heren A. C. M. van Arnhem, J. A. van Dijk, W. H. Franck, G. J. A. Habraken en A. Vogelzang.

Aruba: geëxamineerd 6 kandidaten; teruggetrokken na het schriftelijk examen 3; afgewezen 3.

Hieronder volgt de uitslag van de examens voor de hoofdakte, gehouden op Curaçao op 3 juli en 25 tot en met 30 augustus 1958.

Hoofdakte A-gedeelte: geëxamineerd 17 kandidaten; afgewezen 5; geslaagd 12, t.w. de dames S. A. de Castro, E. M. Hermans, A. J. Sprockel en de heren R. A. Henry, E. G. Jonis, A. D. Josepha, M. H. Lutchman, L. C. Monsanto, F. E. Rozendal, R. F. Sprockel, J. S. Blijd en O. H. L. Buttner.

N.B.: aan de dames S. A. de Castro, E. M. Hermans en A. J. Sprockel en aan de heren E. G. Jonis, A. D. Josepa, L. C. Monsanto, R. A. Henry, F. E. Rozendal en R. E. Sprockel kan de volledige hoofdakte worden uitgereikt.

Hoofdakte B-gedeelte: geëxamineerd 33 kandidaten; afgewezen 8 geslaagd 25, t.w. de dames H. I. Engelbrecht, S. M. Hanst, H. M. de Jongh, V. S. Martis, V. D. Pieternella, S. G. A. Sintiago, M. R. Sprockel, H. J. A. Swaag, E. G. Wong Loi-Sing, C. J. Pezaro, J. W. Tull en de heren F. A. Antonius, G. R. Blomont, P. v.d. Bosch, W. Feenstra A. J. Hartings, O. S. Noorden, T. R. Pietersz, J. H. Schloss, F. E. Sjak Shie, T. A. Sjak-Shie, E. A. M. Testing, T. R. S. Tjon Sie Kie, R. E. v Weissenbruch, J. I. Merkies.

N.B.: aan de dames M. R. Sprockel H. J. A. Swaag en J. W. Tull en aan de heren F. A. Antonius, A. J. Hartings kan de volledige hoofdakte worden uitgereikt.

Uitslag van de op 3 juli en 2 september 1958 op Aruba gehouden examens voor de hoofdakte.

Hoofdakte A-gedeelte: geëxamineerd 6 kandidaten; teruggetrokken na het schriftelijk examen 1; afgewezen 3; geslaagd 2, t.w. mej. L Feenstra en de heer R. F. A. de Veer

N.B.: aan beide kandidaten kon de volledige hoofdakte worden uitgereikt.

Hoofdakte B-gedeelte: geëxamineerd 5 kandidaten; afgewezen 1; geslaagd 4, t.w. de dames E. J. G. van Hooff en C. S. Tromp en de heren L. J. Ho Pian en A. J. Steinfort.

N.B.: aan al deze kandidaten kon de volledige hoofdakte worden uitgereikt.

GEBOREN

Barbara Maria

Guilermo en Vreni Martijn

8 september 1958.

Tijdelijk: St. Elizabeth Gasthuis
Scharlooweg 1A

Dank aan
Heilige Martinus de Porres
voor gebedsverhoring

E. LANSBERG overleden

Willemstad. — Gisteravond omstreeks 23 uur is te zijnen huize op 95-jarige leeftijd overleden de heer Eduard Salomon Lansberg, oud-notaris. Met hem heeft weer één van de markante figuren van oud-Curaçao afscheid genomen. De heer Lansberg werd in 1863 geboren. Hij bezocht het Gymnasium te Middelburg en keerde daarna naar huis terug, hetgeen voor die tijd een reis betekende van twee à drie maanden. Zijn vader was hier Marine-arts. Hij trouwde met Sjon Jane Alvarez Correa. Hij deed hier praktizijnsexamen en had daarna een steeds drukkere praktijk. Hij was o.a. de verdediger in een grote doodstrafzaak. Later werd hij Notaris en jarenlang is hij lid en voorzitter van de Koloniale Raad geweest. In deze funktie reisde hij verschillende malen naar Nederland voor besprekingen. Op zijn 90e verjaardag werd hij op bijzondere wijze gehuldigd. Eduard Lansberg was Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Bij het bekend worden van het overlijden van deze bekende stadgenoot, komt in herinnering een aanhaling van Galsworthy, die één van zijn figuren bij het aanschouwen van de begrafenis van Koningin Victoria de sensatie doet ondergaan dat niet alleen het overschot van een lang en vruchtbaar leven wordt ten grave gedragen, maar tegelijk een tijdperk wordt afgesloten.

Wij, die nog zo dicht staan bij het verleden, vertegenwoordigd door een figuur als „Sjon Wawa", kunnen moeilijk oordelen over de waarde ervan. Wel is zeker, dat deze 95-jarige voor ons een duidelijk en waardevol monument heeft opgebouwd uit de elementen van dit tijdperk, die wij niet anders dan kunnen waarderen en trachten te behouden.

Een geboren jurist, wie het „suum cuique tribuere" wezenseigen was geworden en die meer geïnteresseerd was in de menselijke toepassing van zijn wetenschap dan in het schrijven van geleerde verhandelingen. Een Antilliaan, die in zijn tijd aan van buiten komende gezagsdragers steeds weer probeerde duidelijk te maken, dat hier gevarieerde verhoudingen bestonden t.a.v. desondanks gemeenschappelijk aanvaarde waarden. Maar bovendien een mens, die begreep, dat voor dit begrip van de wederzijdse maatschappelijke verhoudingen op de Antillen een opvoeding nodig is en daartoe, met de intense medewerking van zijn gezin, zijn huis openstelde. Talloos zijn de „overzeese" Nederlanders, die de treffende hartelijkheid van de familie Lansberg hebben genoten en op taktvolle wijze hebben geleerd hoe men zich kan en behoort te voegen in deze autochtone maatschappij. Met medewerking van zijn echtgenote en later vooral van zijn dochters hebben velen begrepen wat de beste betekenis van het woord „Sjon" kan zijn.

„Sjon Wawa" heeft geen monument nodig. De eervolle ambten, die hij heeft bekleed schijnen ons als het ware voor hem bestemd geweest te zijn. Hij zal zijn en blijven „een monument van zichzelf door de enkele herinnering aan zijn persoonlijkheid en zijn optreden". Velen zullen met ons hopen, dat zijn dochters, die hebben bijgedragen tot de vele waardevolle ontmoetingen in dat huis, ondanks dit verlies de kracht zullen vinden tot behoud van dit centrum, het voorbeeld van het goede van „el Curazao que se va".

Eduard Salomon Lansberg ruste in vrede!

Wijziging C.C.C. - kwartiertje

Willemstad. — In het wekelijkse C.C.C. kwartiertje, dat hedenavond om 9.15 via de Curom wordt uitgezonden, is een wijziging gekomen. Het gesproken portret van deze week zal naar de volgende week worden verschoven, en hiervoor in de plaats zal Drs. Donner een inleiding geven op het toneelstuk „De geboorte van Bonie", dat morgen en overmorgen in de Stadsschouwburg zal worden opgevoerd.

De interventie van Chroesjtsjef in het Formosa - konflikt

Londen. — In gezaghebbende Britse kringen sprak men het vertrouwen uit, dat de interventie van Chroesjtsjef in het konflikt in het Verre Oosten de hervatting der besprekingen tussen communistisch China en de Verenigde Staten niet ongunstig zal beinvloeden. Op het ministerie van buitenlandse zaken hoopt men in feite, dat de demarche van de Russische premier niet het oogmerk heeft het op gang komen van deze beraadslagingen te bemoeilijken.

Een woordvoerder van het Foreign Office weigerde commentaar te geven op de brief van Chroesjtsjef aan Eisenhower. Hij merkte op, dat het aan de regering te Washington is voorbehouden zich over deze brief uit te laten. Groot Brittannië is dan ook niet van plan zich officieel in de discussie te mengen.

Zondag jl. werd in de parochie van O L. Vrouw van Coromoto het patroonsfeest gevierd. In de nacht van zaterdag op zondag was er een nachtelijke bidtocht, waarna in de kerk van Charó een plechtige heilige Mis werd opgedragen. 's Avonds was er een processie in tegenwoordigheid van Mgr Holterman, waarbij het Coromoto-beeld plechtig werd rond gedragen.

Eenjarig jongetje heeft reeds twee verkeerstragedies achter de rug

Melbourne. — Helemaal alleen — maar natuurlijk verzekerd van de goede zorgen van een stewardes — vloog dezer dagen een baby van 12 maanden van Melbourne (Australie) naar Londen. In zijn korte leven heeft dit kleintje al tweemaal verschrikkelijke verkeerstragedies meegemaakt. Toen hij 6 maanden oud was werd Thomas Maus en zijn ouders, toen ze als emigranten op weg waren naar Australie, gered van het brandende emigrantenschip de „Skaubryn". Dat gebeurde in de Indische Oceaan. Het schip zonk, de opvarenden werden gered, maar ze verloren al hun bezittingen. Ze kwamen tenslotte toch in Australie aan, maar enkele maanden later werd de vader van het gezin bij een verkeersongeluk gedood. Daar de moeder niet in staat was te werken en tegelijk de zorg voor de kleine Thomas op zich te nemen, keerde het kleintje naar Europa en wordt het bij de grootouders, die in Dusseldorp wonen, opgenomen.

Donderdag beslist Hooggerechtshof in kwestie LITTLE ROCK

Washington. — De schoolraad van Little Rock heeft het hooggerechtshof in Washington verzocht geen bevel te geven tot hervatting van de rassenintegratie. Dat zal volgens het verzoekschrift op een chaos uitlopen.

Donderdag zal het hooggerechtshof beslissen over het al of niet verlenen van uitstel aan Little Rock.

De federale rechter John Paul heeft het schoolbestuur van de waareen County School in Harrkonburg (Virginia) gelast negerlingen op deze enige blanke middelbare school in het gebied toe te laten. De rechter liet evenwel een week speling voor uitvoering van het bevel om gelegenheid te geven in hoger beroep te gaan.

Volgens de wet van Virginia moet elke school waarop integratie wordt toegepast automatisch sluiten.

—:—

Londen. — Drie inbrekers hebben juwelen, bont en andere zaken ter waarde van 100.000 gulden gestolen uit de woning van de Britse filmspeler Michael Wilding te Londen. Zij blinddoekten de 58-jarige huishoudster en sloten haar in een kast op.

Vredesklok in V.N.-gebouw te New York

New York. — In het gebouw van de Verenigde Naties in New York is een vredesklok geplaatst, die is vervaardigd uit metaal van omgesmolten munten, afkomstig uit 60 landen. De klok is ruim een meter hoog en weegt 125 kilo.

Krachtige taal van Radio Peking

Peking. — In een overzicht van de situatie in de Straat van Formosa verklaarde radio-Peking vandaag, dat alle communistische strijdkrachten, die in de provincie Foekien gelegerd zijn, klaar staan om alle Amerikaanse eenheden, die „zouden durven de nieuwe grens van de Chinese territoriale wateren te overschrijden", „weg te vagen".

Zich in het bijzonder richtend tot de Amerikaanse matrozen aan boord van de schepen, die de nationalistische bevoorradingsschepen naar Quemoy begeleiden, zeide de radio: Er zijn thans tal van Chinese eenheden in staat van paraatheid om de Amerikaanse agressors een halt toe te roepen".

Volgens de omroep zouden de op de kust gelegerde Chinese strijdkrachten onverschillig welke Amerikaanse strijdmacht op de vlucht kunnen jagen.

NASSER beschuldigt AMERIKA

Cairo. — President Nasser heeft in een rede de Verenigde Staten van agressie tegen China beschuldigd. Formosa was aardrijkskundig een deel van China en China had het recht dit deel terug te nemen. Nasser drong aan op onmiddellijk terugtrekking van de Brits-Amerikaanse strijdkrachten in Libanon en Jordanië en op „de onafhankelijkheid van Algerië en de bevrijding van Aden".

Nasser zei dat het Iraakse volk met succes teg enhet pact van Bagdad heeft gestreden. Irak behoorde nu aan de Arabieren.

Nu moest de bevrijding van Jordanië, Libanon, Algerië en het Arabische zuiden nog worden verkregen. Israël noemde hij een imperialistisch bruggehoofd.

—:—

Washington. — Amerika heeft zijn reeks atoombomproeven in de Stille Oceaan voor dit jaar beëindigd, zo heeft de commissie voor atoomenergie gisteren bekendgemaakt.

DE CONFERENTIE IN GENEVE

Russische professor tegen gebruik van H-bom voor vreedzame doeleinden

Génève. — De Rus prof. Emelyanof heeft zich op de konferentie in Génève uitgesproken voor een verbod van alle kern-explosies. Hij kon het nut van het gebruik van de waterstofbom voor vreedzame doeleinden niet inzien, daar er z.i. steeds een grote hoeveelheid radio-aktiviteit vrijkomt.

„Persoonlijk ben ik van oordeel, dat kernexplosies, voor welk doel dan ook, geen praktische doeleinden, doch alleen politieke doeleinden dienen, aldus prof. Emelyanof.

Dit was de eerste politieke botsing tussen de Sovjet-Unie en de V.S. op de atoomkonferentie in Génève.

Dr Johnson van de V.S. had bekend gemaakt, dat de universiteit van Californië het gebruik van de H.bom voor het bereiken van olielagen onderzoekt. Een bom met een kracht van een miljoen ton T.N.T. zou vijftig miljoen ton materiaal verplaatsen en 25 miljoen vaten (barrels) olie opleveren. Volgende zomer zou op dit gebied een proefexplosie van een atoombom teweeg gebracht worden.

De Amerikaanse geleerde dr Bell deelde mede, dat de V.S. verwachten misschien over twee jaar een zichzelf gaande houdende thermonucleaire reaktie teweeg te brengen. Alle hoop op het gebruik van de waterstofbom is gebaseerd op het vermogen, een dergelijke reaktie tot stand te brengen.

De Rus Alexandrof zeide, dat de Sovjet-Unie geen met behulp van kernenergie voortbewogen schepen meer zal bouwen, voordat zij over meer gegevens van de atoomijsbreker „Lenin" beschikt en er meer bekend is omtrent de economische faktoren. Naar verluidt zou de exploitatie van atoomschepen alleen in noordelijke wateren voordelig zijn, waar het brandstofvervoer moeilijk is, aldus de Russische geleerde.

Tevoren hadden de Russen bekend gemaakt, dat zij een methode hadd enontwikkeld voor het winnen van uranium uit zeewater, hetgeen goedkoper zou zijn en geen grote aantallen technici en grote hoeveelheden energiezo u behoeven.

Van Zweedse zijde is bekend gemaakt, dat men te Vasteras, een plaats van 70.000 inwoners op 120 km. van Stockholm, een atoomcentrale gaat bouwen voor de verwarming van de stad. Deze centrale „Adam" geheten, zal de eerste in zijn soort zijn en in 1961 gaan werken. De installatie krijgt een vermogen van 75 megawatt en zij zal 5000 tot 6000 uur per jaar werken.

De mening van Jayne Mansfield over EUROPA

Den Haag. — De gebrandschilderde ramen van Chartres, de kunstschatten in het Louvre, de ranke torens van Oxford, de schitterende kastelen langs de Loire, de kunstwerken van Michelangelo, de vele getuigen van de Griekse en Romeinse cultuur, de romantische Rijn, om niet te spreken van het schitterende alhambra in Granada, het is allemaal niets waard, want in Europa kun je geen behoorlijk broodje Hamburger krijgen. Dit is de mening van Jayne Mansfield. Ze heeft er genoeg van en wil (zo zegt ze) nooit meer naar Europa gaan.

Door storm werden een miljoen bannnenbomen in Colombia vernield

In het rijke bananengebied van het noorden van Colombia is de banaan een schaars artikel geworden; een hevige storm heeft er meer dan een miljoen bananenbomen vernield. In geld uitgedrukt heeft de streek een schade geleden van ongeveer vijf miljoen guldens.

—:—

Rotterdam. — In Rotterdam trok men op apenjacht. De brandweer moest eraan te pas komen toen een aap van een matroos op het markt-terrein was ontsnapt en in een boom was geklommen.

Arabische crisis voor Khroesjtsjev een goudmijn

Moechitdinov speelt er een belangrijke rol in

(Van een bijzondere medewerker)

Amerikaanse commentaarschrijvers, die zich niet volledig vereenzelvigen met de huidige politiek van de Verenigde Staten, hebben het westelijke ingrijpen in Libanon en Jordanië een „goudmijntje" genoemd voor de Russische propaganda. De reacties, die de Anglo-Amerikaanse operaties opwekken bij tal van Arabieren en bij de meeste „neutralisten", scheppen kansen voor Moskou, waarvan zelfs Sjepilov in zijn beste jaren niet gedroomd heeft. En de man, die de mogelijkheden van deze situatie met een geslepen mengeling van koele berekening en geacteerde verontwaardiging uitbuit, dat is opnieuw Nikita Sergejevitsj Khroesjtsjev. Twee jaar geleden was zijn positie niet zo gunstig. Toen veroorzaakte het Brits-Franse Suez-avontuur ook aanzienlijke anti-propaganda bij Arabieren en neutralisten, maar Khroesjtsjev had op dat moment zelf, wegens de bloedige onderdrukking van de Hongaarse opstand, te veel boter op zijn hoofd. Weliswaar komt ook nu de Brits-Amerikaanse actie nauwelijks een maand na de bekendmaking van de terechtstelling van Nagy, Maleter, Gimesz en Szilagyi, maar de internationale publieke opinie onthoudt slecht en deze geringe scheiding in tijd verschaft Khroesjtsjev een taktisch voordeel, dat hij zelf niet wenst te onderschatten. En opnieuw vraagt men zich af, wie deze Khroesjtsjev toch is, hoe deze man uit de schaduw van Stalin heeft kunnen treden, toegerust met alle eigenschappen om zelfs de vervaarlijkste bewoners van de Sovjet-Olympus te verslaan of te weerstaan. Want hoe veelvuldig de Russische partijleider en premier ook in de openbaarheid verschijnt en hoe weinig beperkingen hij zich in zijn uitlatingen oplegt, hij deelt toch in de anonimiteit, waarin het Sovjet-regime zijn leiders wikkelt. Hoe ondoordringbaar die anonimiteit, zelfs in het geval van Khroesjtsjev, is, blijkt uit de poging tot een biografie, die Victor Alexandrov heeft ondernomen x).

NOERITDIN MOECHITDINOV

Want als iemand erin zou kunnen slagen een aanvaardbare levensbeschrijving en typering van Khroesjtsjev te geven, dan zou hij moeten beschikken over een reeks eigenschappen en bekwaamheden, die Victor Alexandrov de zijne mag noemen. Hij is zelf in Rusland geboren, beschikt dus over veel kennis, die aan iedere studie van deze aard ten grondslag moet liggen, beheerst de Russische taal en kan dus kennis nemen van vrijwel alle publikaties, die voor zijn onderwerp van belang zijn. Als journalist en Oost-Europa-expert heeft hij de nodige training in dit werk opgedaan en voorts blijkt uit zijn boek, dat hij tot heel wat „intelligent guess-work" in staat is. Door de hoofdpersoon van zijn boek steeds met het vertrouwelijke „Nikita" aan te duiden en door voortdurend gesprekken op te tekenen, die de indruk van authenticiteit moeten maken, doet hij het voorkomen, alsof hij in zijn opzet is geslaagd.

Maar vermoedelijk weet hij zelf wel beter. „L'Ukrainien Khrouchtchev" is geen echte biografie. Het is een subjectieve interpretatie van schaarse gegevens. Ook het opnemen van voetnoten heeft een averechts resultaat, wanneer zij over het in de tekst meegedeelde niets naders vermelden dan b.v. „Raconté par la presse grecque". Inplaats van zulke voetnoten hadden we toch liever een register achterin gehad.

Maar dat alles neemt niet weg, dat het boek van Alexandrov de moeite van het lezen alleszins waard is. Er komt zelfs een hoofdstuk in voor, dat een grote actualiteit bezit: „Nikita grand protecteur du monde arabe". De episode speelt zich uiteraard af ten tijde van de Suez-crisis in de herfst van 1956.

Alexandrov roept in herinnering, wat Khroesjtsjev enige tijd vóór het begin van het Israëlische offensief in de Negev-woestijn tot een westelijk diplomaat heeft gezegd: „Waarom wilt u de Arabische landen overheersen? Het zijn landen met een hoge cultuur! De hele (sic) cultuur van het westen, de wiskunde, de sterrenkunde, is tijdens de Kruistochten van de Arabieren gekomen! Zij hebben zich te laat van vuurwapens voorzien en daar heeft de Arabische wereld nu haar onderdanigheid nog aan te danken. Maar wij zullen de Arabieren van wapens voorzien. Wij zullen de Arabieren in staat stellen te vechten tegen het onrecht en voor de vrijheid. Als er om Suez een oorlog zou uitbreken, dan zou ik tot mijn zoon zeggen: „Ga er als vrijwilliger naar toe! De Arabieren vechten in een rechtvaardige oorlog! Als je in de strijd valt, zal je vader trots op je zijn."

De westelijke diplomaat vroeg Khroesjtsjev, of hij niet van oordeel was, dat het zenden van Russische vrijwilligers naar Egypte tot ernstige internationale complicaties zou leiden. De Russische partijleider antwoordde: „Er bestaat bij ons een mooi spreekwoord. Lenin gebruikte het dikwijls. Het luidt zo: Wie bang is voor de wolven, moet het bos niet ingaan."

Toen de Suez-crisis werkelijk uitbrak, werd de naam van Khroesjtsjev junior niet meer genoemd. Wel de naam van een ander, namelijk van Noeritdin Moechitdinov, lid van het machtige partijpresidium en tegelijkertijd doorkneed in de leer van Mohammed. Alexandrov vertelt, dat Nikita Khroesjtsjev op het hoogtepunt van de Egyptische affaire samen met Moechitdinov naar Dzjankoi op de Krim is gevlogen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog hebben de Russen daar een enorm vliegveld aangelegd, dat bedoeld was om het gehele gebied van de Zwarte Zee te beheersen. De Duitsers hebben deze luchtbasis volledig verwoest, maar de Sovjets hebben hem in 1950 volledig herbouwd.

Behalve door Moechitdinov werd Khroesjtsjev vergezeld door de toenmalige chef van de Rode Luchtmachtstaf, maarschalk Pavel Zjigarev (thans president-directeur van Aeroflot), en de commandant van de rode parachutisten, kolonel-generaal Kotov. Op het vliegveld stonden volgens Alexandrov, 1500 Mohammedaanse Sovjet-militairen — afkomstig uit Centraal-Azië en het gebied van de Kaspische Zee — opgesteld. Het waren 500 piloten, bestemd om als „vrijwilligers" in Egypte te dienen, en 1.000 cavaleristen, die het kader moesten vormen voor gemotoriseerde „fedajien"-legers.

De mannen werden niet toegesproken door Nikita, maar door Moechitdinov, opgeleid aan de Mohammedaanse theologische school van Tasjkent, thans eerste secretaris van de partij in Oezbekistan en het jongste lid van het presidium van het centrale comité. Een vervaarlijke troef in handen van Khroesjtsjev, veel betrouwbaarder dan Enver Pasja ten tijde van Lenin. Noeritdin Moechitdinov heeft een boek geschreven, waarin hij tot de conclusie komt, dat Mohammed slechts een voorloper van Marx en Lenin is geweest. Noeritdin Moechitdinov spreekt vloeiend Arabisch en hij is ook als begeleider meegegaan, toen Nasser in mei van dit jaar een bezoek bracht aan Tasjkent.

Als Khroesjtsjev heden ten dage zegt, dat de Arabische volkeren „niet meer alleen" staan, dan zinspeelt hij wellicht op de 1500 man, die hij in het najaar van 1956 op het vliegveld van Dzjankoi heeft geïnspecteerd. Maar het voornaamste instrument, waarvan hij gebruik maakt, is Moechitdinov.

x) Victor Alexandrov „L'Unkrainien Khrouchtchev", Librairie Plon, Paris.

Curacaoensia

Mijn veestapel

De vrijwillige veestapel, die mijn huis bevolkt, is niet groot, welgeteld is het één poes maar van de onvrijwillige veestapel is geen getal op te geven. het bestaat uit een aantal ongetelde ratten.

Mijn bedoeling was eerst mijn huis beestloos te houden maar ongenode gasten. muizen en ratten naderden het huis meer en meer en om het biologisch evenwicht in de natuur ook bij mij thuis te handhaven, is een poesje in de kost gekomen.

Dat is eigenlijk de tweede fase van mijn verdelgingspogingen, want eerst ben ik naar de dokter gegaan om rattekruid te kopen — de dokter is de enige apotheek — drogisterijhouder. de enige bron voor doodzaaiende middelen. Die poging liep falikant verkeerd uit. Zeker de dokter had indertijd wat rattendodende stof gehad, hij had wat gegeven aan de grootste klagers en het verder ter verkoop aangeboden. De moeilijkheid zat hem nu juist in die verkoop: de mensen wilden wel de rattedood voor niets maar niet voor geld. Daarom ging de verkoop erg langzaam maar ten leste kwam de dokter toch door zijn voorraad heen en tegelijkertijd was zijn zin ook op om nogmaals ooit iets van dergelijk goedje in zijn apotheeksvoorraad op te nemen.

Toen kwam een poesje en groeide weldadig op maar op het tijdstip dat anderen van zijn soortgenoten nog doorgroeien. bleek zij al volwassen te zijn. Een klein soort poes dus. Mijn huis was dus voorzien — zo dacht ik — van een rat- en muizenverdelgster. Dit bleek maar gedeeltelijk het geval.

De muizen verdwenen (dat is al vast iets) maar ratten, nee, het poesje kijkt belangstellend naar die beesten. die haar waarschijnlijk te groot af zijn. Zij loopt er eens achter en stopt wanneer de rat stopt en blijft een zekere afstand houden.

Per rattenverdelging ben ik ten rade gegaan bij wat inlandse huismiddeltjes, die enigszins geholpen hebben. hoewel ik nog steeds met begerige ogen kijk naar advertenties van de Arubaanse geneeskundige dienst, die ratten verdelgingsstoffen gratis ter beschikking stelt van de bevolking.

Eerlijk verteld, mijn veestapel is wederom (onvrijwillig) uitgebreid: er zwerven katers rond mijn huis.

Het inflatiespook doemt weer op in de V.S.

(Bijzondere correspondentie uit New York)

Nauwelijks is de economische recessie in Amerika tot staan gekomen en zal, naar men vrij algemeen verwacht, op korte termijn weer van een herstel van de economische activiteit van enige omvang sprake kunnen zijn, of een nieuw probleem vraagt de aandacht: inflatie. Hoe speelt men het klaar het verwachte economische herstel te laten verlopen zonder dat voortdurend inflatoire spanningen, met alle gevolgen van dien, optreden? Dit is het klemmende en belangrijke vraagstuk, waarmee velen zich bezig houden. Als voornaamste aanwijzing, dat inflatie tegelijk met de economische opleving verwacht wordt, ziet men de koersontwikkeling op de New Yorkse beurs. De aandelenmarkt heeft geruime tijd namelijk een voortdurende koersstijging te zien gegeven, zonder dat de economische ontwikkeling en de bedrijfsresultaten van de maatschappijen, waarvan de aandelen aan de beurs worden genoteerd, daarvoor nu eigenlijk aanleiding geven. Alhoewel men wel een opleving verwacht, beseft men terdege, dat het herstel van de economische activiteit zich slechts geleidelijk zal ontwikkelen, zodat het onwaarschijnlijk is te noemen dat de koersontwikkeling hierop zozeer zou vooruitlopen. De meest plausibele verklaring voor de beurshausse acht men derhalve, dat de beleggers de overtuiging hebben, dat, wat de onmiddellijke vooruitzichten voor het bedrijfsleven ook mogen zijn, gewone aandelen een betere vluchtheuvel bieden voor wat men noemt een onvermijdelijke inflatie op lange termijn, dan geld of obligaties.
Er liepen in New York zelfs hardnekkige geruchten, dat de Federal Reserve Board, blijkbaar dan eveneens geïnspireerd door de vrees voor inflatie, er toe over zou gaan de ruim-geld-politiek te vervangen door een meer stringente politiek.

Beroep op werkgevers en werknemers

De verhoging van het percentage van 50 tot 70 pct dat in contanten betaald moet worden bij de aankoop van effecten is wel een aanwijzing, dat de monetaire autoriteiten een rem willen zetten op de kredietverlening althans bij de effectenaankopen. Of en in welke mate de koersontwikkeling hiervan de gevolgen zal ondervinden, moet worden afgewacht, maar veel stelt men er zich niet van voor. Dat de Federal Reserve Board echter thans zou kunnen overschakelen op een krap-geld-politiek in het algemeen moet ondenkbaar worden geacht nu het herstel nog niet eens of nog maar nauwelijks op gang is gekomen.

Hierboven werd gesproken over een inflatie op langere termijn; immers een stijging van de kosten van levensonderhoud van enige betekenis op korte termijn is niet te verwachten. De stijging van het desbetreffende indexcijfer is de laatste maanden sterk vertraagd, terwijl men zelfs verwacht dat in de komende maanden ook de lichte stijging van het indexcijfer, zoals die bijv. in juni plaats vond, tot staan zal kunnen komen, omdat de stijging van de voedselprijzen bijv. van vlees om zal slaan in een prijsdaling.

Waarom nu verwacht men zo vrij algemeen dat een inflatie zich, op wat langere termijn dan, weer zal voordoen? Hiervoor zijn een aantal redenen te noemen, die echter ieder op zich noch tezamen een inflatie onvermijdelijk maken.

In de eerste plaats moet dan gewezen worden op de ontwikkeling van de prijzen tijdens de jongste recessie, tijdens welke geen prijsdaling van enige omvang heeft plaats gevonden, integendeel de consumptieprijzen zijn geleidelijk gestegen. Men redeneert nu: als zelfs tijdens de ernstigste economische recessie in Amerika na de tweede Wereldoorlog de prijzen niet meer dalen, terwijl naar men aanneemt de prijzen zullen stijgen in de „hausse", dan zal de inflatie op lange termijn een blijvend verschijnsel zijn. De ongevoeligheid van de prijzen voor een economische achteruitgang, een daling in de vraag met zich brengend, wijt men aan de gewijzigde kosten (vooral lonen-) en prijsvaststelling. De recessie kan de loon-en-prijsspiraal niet meer doorbreken.

Onmiddellijk hiermee in verband staat de loonontwikkeling tijdens de jongste recessie. De lonen zijn gestegen ondanks de economische achteruitgang. Zulks mede als gevolg van de machtspositie van de vakbonden, die langlopende arbeidscontracten met automatische loonsverhogingen hebben weten te verkrijgen. De lonen kunnen niet meer dalen, alleen maar stijgen. en als deze stijging de stijging van de arbeidsproduktiviteit te boven gaat, dan werkt ook hier een inflatoire kracht.

Een duidelijke illustratie van de bovengenoemde prijs- en loonontwikkeling geeft de jongste verhoging van de staalprijzen te zien, die in verband met de inflatievrees wel op een zeer ongelegen moment komt. De verhoging van de staalprijs is, zeggen de staalfabrikanten, noodzakelijk om de automatische loonsverhoging, die de arbeiders in de staalindustrie per 1 juli jl. hebben gekregen, op te vangen.

De prijsverhoging komt neer op gemiddeld $ 4,50 per ton staal en brengt de prijs gemiddeld op ruim $ 150 per ton of een stijging van 60 dollar sinds de Tweede Wereldoorlog.

Vooral de bekende senator Kefauver heeft zich erg druk gemaakt over de stijging van de staalprijzen. Hij wil de verhogingen bestuderen in de Senaatscommissie voor anti-trust en monopolie-zaken, waarvan hij voorzitter is. Kefauver heeft president Eisenhower gevraagd vertegenwoordigers van de vakbonden en de industrie bijeen te brengen; deze zouden dan het loon- en prijsbeleid moeten bespreken om tot staan te brengen wat zich volgens hem dreigt te ontwikkelen tot een permanente inflatiestimulans. Aan de andere kant is men van mening dat de invloed van hogere staalprijzen op de prijzen van verbruiksartikelen niet overdreven moet worden; als al tot prijsverhogingen van de produkten, waarin staal wordt verwerkt, wordt overgegaan, dan zullen deze toch zeer beperkt blijven. Wel heeft men zich de vraag gesteld of het wel verstandig is arbeidscontracten met automatische loonsverhogingen voor zo een lange tijd af te sluiten. Deze contracten zijn afgesloten in een tijd van grote economische bloei en van stijgende prijzen en de funeste invloed ervan doet zich gevoelen in een periode, waarin de economische omstandigheden geheel veranderd zijn.

Wel heeft ook het hoofd van afdeling anti-trust-wetgeving van het departement van Justitie medegedeeld, dat zijn afdeling zich ernstig zal bezig houden met de staalprijsverhoging. Men schijnt daar zeer nieuwsgierig te zijn naar het verschijnsel, dat alle staalfabrikanten nagenoeg de zelfde prijsverhogingen hebben toegepast, terwijl ze toch alle verschillende kostenstructuren hebben. Voorts interesseert men zich voor de manier waarop de prijsstijgingen geschieden en voor de zeer grote eenvormigheid in de staalprijzen. Dit alles kan wijzen op overleg en afspraken, maar dit zal uitermate moeilijk aan te tonen zijn.

Een andere factor die de vrees voor inflatie voedt is nog het grote tekort op de begroting van het lopende fiscale jaar 1958-1959, dat geschat wordt op 12 miljard dollar. Hoewel het natuurlijk de vraag of dit tekort per se inflatoir behoeft te werken is het toch wel duidelijk dat de regering meer koopkracht in de economie pompt dan ze eruit haalt, dit juist om de stimulans te geven, waaraan de Amerikaanse economische activiteit behoefte had. Immers de vraag is nog steeds onvoldoende en vele bedrijven werken beneden hun topcapaciteit, en als zodanig behoeft van een inflatoire spanning door de grotere uitgaven van de overheid geen sprake te zijn. Maar zij die bang zijn voor een inflatie zeggen, dat de hogere uitgaven van de overheid de neiging hebben ook nog te geschieden als het niet meer nodig is en dan kunnen ze de vraag overvoeren. Bovendien vreest men, dat de begrotingstekorten ook nog in volgende jaren zullen optreden en dan zouden ze inflatoir kunnen werken. President Eisenhower heeft echter verzekerd, dat men alles in het werk zal stellen om zo snel mogelijk een sluitende begroting te bereiken.

Tenslotte rijst bij velen de vraag of de geldpolitiek van de Federal Reserve Board eigenlijk wel doeltreffend genoeg is. De ruim-geld-politiek die men thans nog moet voeren om de economie te stimuleren moet op een gegeven moment gewijzigd worden als een al te grote kredietverlening de conjunctuur op kookpunt dreigt te brengen. Het bepalen van dit moment is bijzonder moeilijk en volgens velen zou de neiging bestaan dit ogenblik te laat te kiezen, omdat men alleen al om psychologische redenen niet tegen de stroom durft op te roeien, immers het gevaar bestaat steeds, dan men de hausse te vroeg of te sterk afremt.

Al met al zijn er dus wel factoren aanwezig die de vrees voor inflatie kunnen aanwakkeren, waarmee nog niet gezegd is dat er ook inflatie zal optreden. Er zijn ook economen, die de toekomst minder somber inzien en de inflatie een kleine kans geven.

Zij wijzen erop dat de economische activiteit slechts geleidelijk op gang zal komen en dat de full-employment nog ver verwijderd is, hetgeen geen gunstige omstandigheden zijn voor prijs- en loonstijgingen. Bovendien zullen de arbeidscontracten, die met de bedrijfstakken gesloten zullen worden, wel aanzienlijk minder vrijgevig zijn, dan die die werden gesloten voor de jaren 1955-57. De loononderhandelingen in de auto-industrie, die thans aan de gang zijn, kunnen daarvan een voorbeeld en een bewijs zijn. Voorts is de geldvoorziening dit jaar niet overvloedig geweest, zodat de Federal Reserve Board, gezien de niet al te grote liquiditeit, met haar te nemen geldpolitieke maatregelen in de hausse meer succes kan hebben dan dit in het verleden het geval is geweest.

Hoe het ook zij, dat president Eisenhower zich eveneens zorgen maakt over de komende ontwikkeling blijkt wel eens te meer uit het feit, dat hij opnieuw een beroep heeft gedaan op werkgevers en werknemers zich zelf de nodige beperking op te leggen bij de loon- en prijspolitiek. Vooral de arbeiders waarschuwde hij voor de uitwerking van de inflatie op de koopkracht van hun lonen en pensioenen.

Amerikaans vliegtuig nabij Goeam in zee gestort

Goeam. — Een Amerikaanse militair vliegtuig dat een geregelde dienst tussen Goeam en de Philippijnen onderhield, is kort nadat het van Goeam was opgestegen, in zee gestort. De twaalf passagiers en de zes leden der bemanning zijn allen om het leven gekomen.

Warschau. — Door een mijngasontploffing in de kolenmijn Now Ruda in Neder-Silezië zijn veertien mensen omgekomen.

De vorige week kwamen door een mijn ongeluk in Zabre in Opper-Silezië 72 mijnwerkers om het leven. 52 werden gewond.

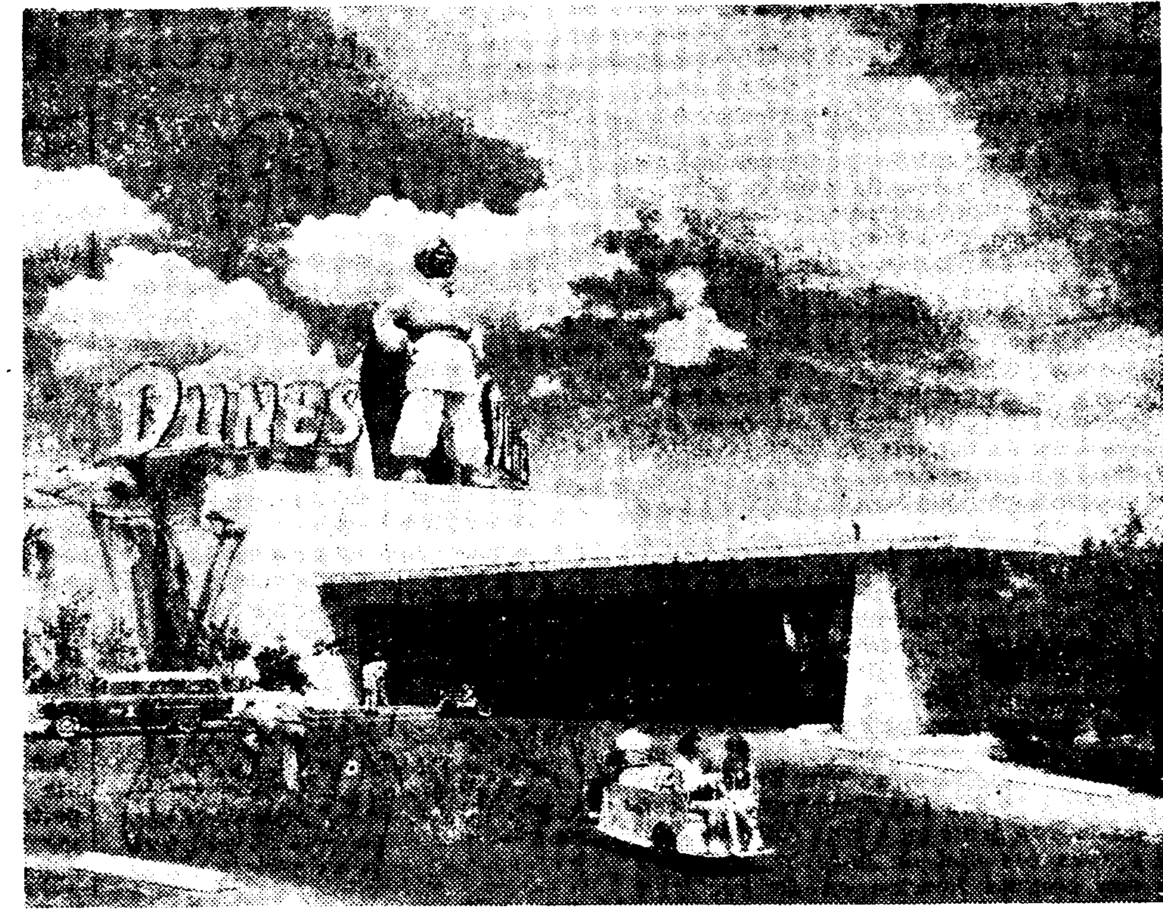
IN LAS VEGAS WORDT VAN DE NACHT EEN DAG GEMAAKT

(Van een speciale medewerker)

Los Angeles heeft zijn bewoners op gebied van ontspanning wel een maximum aan variatie te bieden. Liefhebbers van het buitenleven kunnen hier hun hart ophalen. Een prachtig zandstrand, dat zich honderden kilometers langs de kust uitstrekt van San Francisco tot de Mexicaanse grens en dat met zijn schitterend natuurschoon niet onderdoet voor de mooiste delen van de Middellandse-Zeekust. Landinwaarts, binnen een paar uur te bereiken, de bergen, waar liefhebbers van de wintersport gedurende vele maanden van het jaar zich aan de skisport kunnen wijden. Verscheidene — kunstmatige — meren voor water- en hengelsport in al zijn vormen, de woestijn met zijn geheel eigen bekoring voor wie er gevoelig voor is. En, last but not least, Las Vegas (Nevada) dat om geheel andere redenen duizenden Angelenos trekt als de kaars de mot. En niet alleen Angelenos. De toeristen komen uit alle delen der V.S. en uit het buitenland, volgens officiële gegevens bijna 8 miljoen in het afgelopen jaar.

Dat Los Angeles zo'n groot contingent hiervan levert komt door de gunstige verbindingen. Een rit van zes uur langs een prachtige highway waarlangs dan ook elk week-end honderden auto's zich in beide richtingen voortspoeden. Luchtverbindingen meerdere malen daags, en een uitstekende treinverbinding door de Union Pacific Railroads, die door een dagelijkse pendeldienst het mogelijk maakt voor een bedrag van $ 26 voor een echtpaar, maaltijden inbegrepen, op elke willekeurige dag van de week naar en van Las Vegas te reizen in alle denkbare luxe en comfort, zodat men fris en monter de „Beloofde Stad" van Amerika betreedt, klaar voor alles wat het te bieden heeft.

En dat is heel wat, al zullen puriteinse lieden zich met een groot deel ervan niet kunnen verenigen. Want hoewel Las Vegas in zijn folders voor toeristen graag de nadruk legt op meer onschuldige attracties als zijn relieken uit de dagen van het Wilde Westen en de Silver en Gold rush, en op de beroemde Hooverdam met al, wat daarmee annex is op nog geen 50 km afstand, zijn veruit voornaamste magneet en bron van inkomsten is het wettig toegestane en tot in finesses geregelde kansspel in alle vormen, met als enige beperking een minimumleeftijd van 18 jaar voor de beoefenaars.

Las Vegas in de Amerikaanse staat Nevada trekt ieder jaar miljoenen bezoekers. Voor de welgestelden onder hen zijn er dure en luxueuze hotels als het hierboven afgebeelde „Dunes". Wie te lui is om een eindje te wandelen kan zich laten rondrijden met het wagentje dat men op de voorgrond van de foto ziet.

Daar zijn de „slot machines" of gok-automaten, waar men zijn beurs kan verlichten met een stuiver tegelijk - en laat ik u verzekeren, dat gaat sneller dan u denkt. Het is onbegrijpelijk hoeveel stuivers per minuut men in een gleuf kan duwen, de handle overhalen en de stuivers voor altijd zien verdwijnen. Andere automaten werken op een „dieet" van dubbeltjes en kwartjes.

Stad van gok-automaten en speeltafels

Er zijn zelfs dubbele voor ongeduldige zielen, die de linkerhand wel willen laten weten wat de rechter doet.

Jongedames in keurige uniformen lopen rond om aan de niet te verzadigen vraag naar wisselgeld te voldoen, terwijl gewapende lieden voortdurend een onopvallend oog in het zeil houden. En deze gok-automaten vindt u in Las Vegas bij duizenden; zij staan in de wachtkamers van bus en treinstations, in het postkantoor en de bioscoop, in de drugstore en de kapperssalon. En dag en nacht gaat dit bedrijf door, dag en nacht ratelen de handles onder de handen van de talloze optimisten, die eens hopen zo'n infernale machine te slim af te zijn.

Het centrum van Las Vegas bij avond.

Ik zag een nieuwe gast van ons hotel, een bijna sjofel gekleed dametje van naar schatting in de zestig. Zij kwam uit het Oosten. **vertelde ze, twee dagen en nachten had zij gereisd per Greyhoundbus, en daar zag zij wel naar uit. Een half uur later zag ik haar voor een gok-automaat, waar zij als in trance de ene stuiver na de andere zag verdwijnen. Wij gingen dineren, en toen wij terugkwamen stond zij voor een andere automaat. Wij gingen de stad in en kwamen enige uren later terug. En nog stond zij daar in haar verkreukelde reiskleding en automatisch ging haar hand op en neer......**

Voor hen, die dit alles maar kinderspel achten, zijn er de speeltafels, waar ik arbeiders, nog in hun overalls, in een kwartier tijd hun weekloon zag verspelen. Eén heerschap, dat blijkbaar leed aan een teveel van het aardse slijk had dit teveel in keurige stapeltjes van tien zilveren dollars voor zich uitgestald. Het lijkt nl. of men in Las Vegas alle zilveren dollars van de V.S heeft verzameld voor exclusief gebruik op de speeltafels. Want voor wie zijn dollars kwijt wil, staat het wellicht netter en sjieker zijn geld te verliezen in glanzend zilver dan in gekreukte, vuile bankbiljetten. Vijf stapeltjes schoof hij telkens als inzet vooruit op het groene laken, veertig maal herhaalde hij dit simpele gebaar in even zovele minuten. Toen was de tafel voor hem leeg en slenterde hij weg, de handen in de zakken. En een ander nam de vrij gekomen kruk in.

Men behoeft zich in Las Vegas stellig niet te vervelen. Bioscopen draaien de gehele nacht door, restaurants verzorgen dag en nacht de inwendige mens. In de haast absurd luxueuze, wereldberoemde hotels als de Flamingo, Tropicana en de Dunes beginnen de laatste voorstellingen, waarin bekende sterren hun optreden betaald zien met week-honoraria, die in de vijf cijfers lopen, na middernacht. Las Vegas beroemt er zich op, dat het nooit nacht is in zijn hoofdstraten en op de vermaarde „Strip", waarlangs al de grote resort-hotels staan.

Geen wonder, dat men zich beijvert het u mogelijk te maken overdag uw gederfde nachtrust in te halen door met dikke tapijten en dubbele deuren en vensters elk geluid buiten uw hotelkamer te sluiten, terwijl niemand u vreemd zal aanzien, als u het ontbijt om 4 uur 's middags bestelt en het diner om 5 uur in de morgen. Motels bieden speciale „day-sleepers" aan, inclusief babysitters, om vermoeide ouders gelegenheid te geven in ongestoorde rust nieuwe krachten te vergaren. En, mocht het nodig zijn, dan kunt u ten overvloede een „hang-over parcel" kopen, een pakket, dat alle mogelijke bestrijdingsmiddelen tegen een kater bevat, als spirine, tomatensap, een ijsblaas en kauwgom. Met dat al zijn logies en andere prijzen naar verhouding tot het gebodene laag. Men rekent er immers op, u wel op andere wijze de dollars uit de zak te kloppen.

Een lucratief nevenbedrijf in Las Vegas vormt de overgemakkelijke huwelijkswetgeving, helaas in vele gevallen door een even vlotte echtscheidingsprocedure ondersteund. Ook hiervoor is gedurende 24 uur in het etmaal, en op elke gewenste plaats, gelegenheid.

Las Vegas heeft in zijn iets meer dan 50-jarig bestaan door dit alles een vlucht genomen, die zijn stichters wel nooit konden vermoeden. Het is waarschijnlijk een der meest fantastische steden ter wereld.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

67-40. Als Orisia, in haar zorg om Erwin, regelrecht de krijgers van Ondur tegemoet rent, springt ook Aranrod naar voren. Er moet onmiddellijk iets gedaan worden, daar anders het meisje en de twee knapen, daarop de besneeuw vlakte, een zekere dood wacht. Hoewel zij weet, dat een openlijke strijd van het handjevol mannen tegen Ondur's piraten bijna zeker hun ondergang betekent, aarzelt zij geen ogenblik. En als zij haar strijdkreet aanheft en de beschermende bosrand verlaat, stormen haar eigen krijgers en de overgebleven mannen van Eric achter haar aan, vol bewondering voor de vrouw, die bij ontstentenis van een mannelijke aanvoerder, onvervaard de leiding over hen genomen heeft. Reeds zijn de piraten de vluchtelingen bijna tot schotsafstand genaderd, als de eerste pijlen van Aranrod's troep hen tot stilstand dwingen. In het voorbijrennen heeft Aranrod gezien hoe Axe en Orisia de hinkende Erwin tussen zich ingenomen hebben. „Breng hem in veiligheid! Naar de bosrand!" schreeuwt zij nog en stort zich dan in het gevecht, dat ontbrand is tussen haar eigen mannen en de benden van Ondur. Op hetzelfde ogenblik naderen door het bos twee krijgers. Het zijn Eric en Svein, die de boten en de gevangenen onder bewaking aan de kust hebben achtergelaten. Als het krijgsrumoer uit de verte hun oor treft, blijven ze staan en over Svein's gelaat trekt een brede grijns. Doch dan maant Eric hem tot doorlopen en zegt bezorgd: „Dan hebben ze het dus toch op een openlijke strijd laten aankomen! Dat kost ons alleen onze mensen en winnen doen we het tegen die overmacht toch nooit! Kom mee, Svein! We moeten erop af! Anders wordt het een slachting!"

VAKANTIE IN NOORWEGEN

Vissen in de fjorden

De krabben zitten nu slecht in hun vlees

(Van een speciale medewerkster)

Het is natuurlijk een reuze bof als je je vakantie gaat doorbrengen in het mooiste natuurland van Europa, Noorwegen, en de zon en de zomer hebben zich dan juist in het Noorden genesteld, terwijl het in zuidelijker landen maar zo zo is. En als de zon in Noorwegen de zomer tot een feest maakt, dan is dat een uitbundig feest, want om half drie 's ochtends schijnt zij door de open ramen je kamer binnen en pas na half twaalf 's nachts valt er een lichte schemering, waarin het water van de fjord zo glad en rimpeloos ligt.

De eerste twee weken van juli beleefde het zomer vakantie-oord Mandal, een handjevol witte houten huisjes aan het zuidpuntje van Noorwegen een uur met de bus van Kristiansand (waar men in twee uur naar toe vliegt van Amsterdam uit) een zomer zoals men er in geen zeven jaar gehad heeft. Deze „rivièra" van Zuid-Noorwegen ligt aan het Skagerrak via een krans van grote en kleine rotseilanden die de zee met de boze branding op een afstand houden en de kustrand tot een fjord hebben geschapen zo wijd en wondermooi, dat men er iedere dag weer door verrast wordt. Het water is blauw, helder, diep en zout, men kan er in zwemmen als een vis en zich dan zonnen op een warme rots, men kan er ook de vis in vangen. De Zweden en Denen en de Noren uit het binnenland, die in Mandal vakantie houden of er een hut hebben op een van de rotsige eilanden die vissen waar en wanneer er maar te vissen valt.

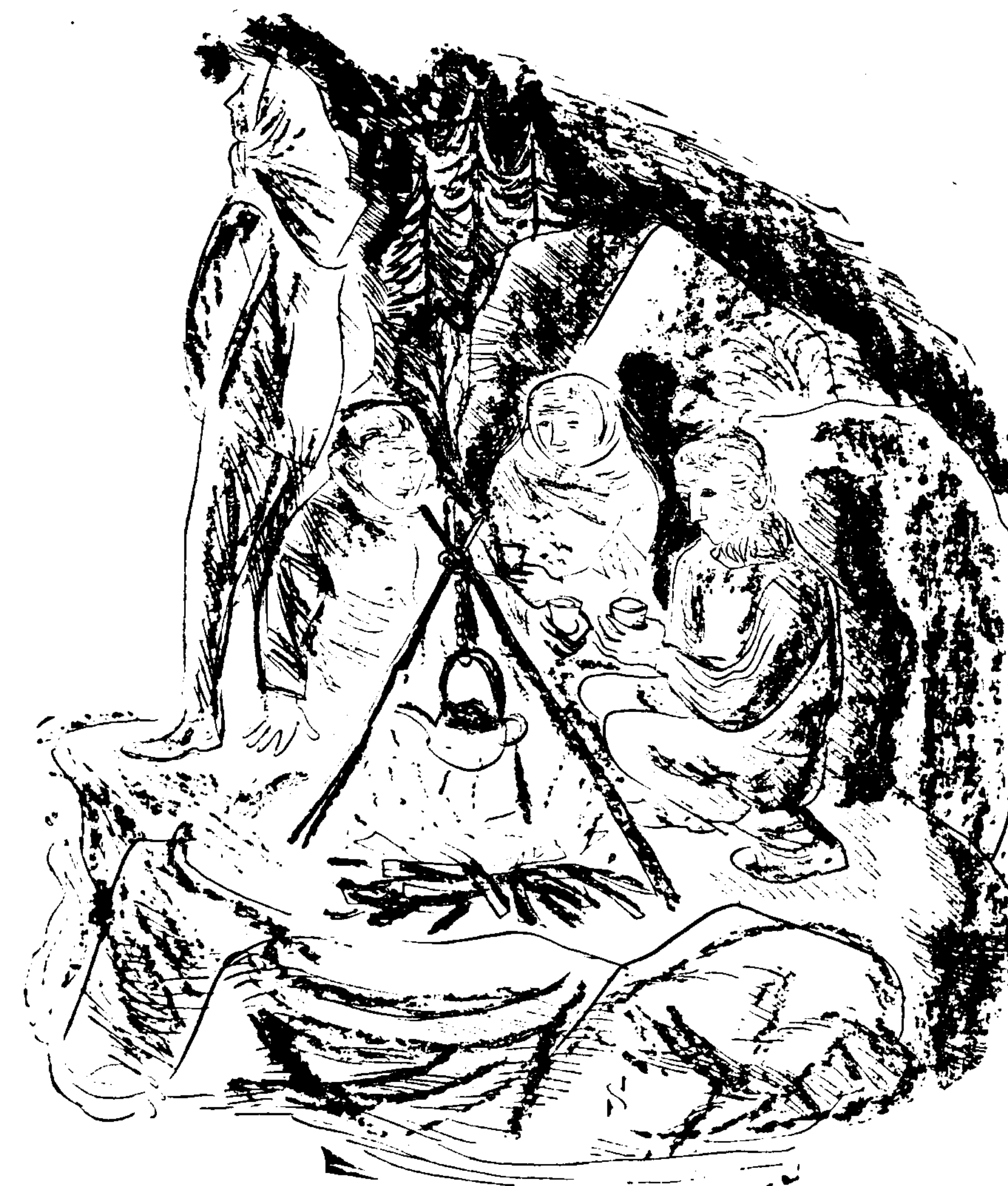
Je eet er alle dag vis, je praat over vis, je ruikt op de duur naar vis. En als je gastheer een oud-zeeman is, als jongen opgegroeid op een vuurtoren-eilandje, dan is er géén voedsel in de zee, waarvan hij je de geheimen niet leert terwijl zijn motorbootje je zachtjes over het rimpelende water voert, hengels en snoeren uit om makreel, kabeljauw, schelvis of zalm te vangen of een vreemde snoekachtige slangenvis, die wij tot onze schrik eens aan de lijn spartelend uit het water trokken, de „horngjeld", die uitstekend smaakt en prachtige groene graten in zijn vissenlijf heeft.

Het is natuurlijk helemaal geen sport om met een twintig meter lange lijn, eindigend in een wreed haakje vis te koken weer in haar element, het zeewater. Je kunt uitstekend koken in schoon zeewater en het spaart zout! En waarom zou je in je vakantie niet zo „schipbreukelingetje" spelen in dit land, waar de natuur zo overweldigend is, zo dwingend en zo onaangetast, nog zo vol van de oerkracht en het verbijsterende geweld van de schepping.

De zon schijnt er twintig uur per etmaal

Krabben vangen is een echt Noors zomerfeest, waar je een heel gezelschap voor inviteert. Dat je ook kinderen meeneemt voor een boottocht, die om negen uur 's avonds begint en midden in de nacht eindigt, is doodgewoon. Iedereen blijft er 's zomers laat op, want het is onmogelijk om in de klare, lichte, verrukkelijk mooie avonden binnen te zijn en naar bed te gaan. Maar 's ochtends is men er dan ook vrij laat.

Over het watervlak van de wijde grote fjord puft de volgeladen motorboot, het roeibootje op sleeptouw er achter aan wiegend. De koers gaat

achter de boot aanzeulend, vis uit het diepe water op te trekken. Het is veel meer sport om als toerist tot diep in de lichte nacht op de pier te staan waar de brede rivier het zoete water van de gletscher in de fjord laat stromen en met de werphengel zalm en forel te verschalken.

Maar vissen is voor de Noren meestal geen kwestie van sport, maar doodgewoon van voedsel.

Vanavond zouden we krabben kunnen vangen", zei onze gastheer plotseling op een middag terwijl hij naar de wind, het water en de wijde lucht rondom keek vanaf het onbewoonde eiland, waar we als Robinson Crusoë ons middagmaal aan het koken waren. Op een van de meest romantische en onherbergzame eilanden van bonkige granietrotsen, waartussen de wilde roosjes bloeien, hadden we aangelegd aan een kleine stille baai met kristalhelder water, waarin zee-anemonen dreven tussen de lange slierten donkerbruin gerafeld wier, dat brede linten van plastic lijkt. „Dat wier zit vol jodium, en als we moe zijn", zei onze gastvrouw, „dan nemen we een bad met handenvol van dat wier en wrijven ons daarmee".

Van aangespoelde planken en dorre jeneverbestakken hadden we een vuur gemaakt en daarop stond de recht naar de kust van een van de westelijke eilanden, waar de krabben-kenner vermoedt dat de prooi deze avond zal zitten. Hij weet het precies. Hij weet tot op welke dag je de forel in het voorjaar moet verschalken met een kwasi zilveren visje en wanneer je dat doet met een imitatie vlieg. Hij weet, dat de krab verlekkerd is op de kleine witte schelpdiertjes, die geplakt zitten tegen de rotsen, precies boven het watervlak en dat er nu zó weinig deining is in het eeuwig bewegende water, dat tegen de kust wiegt en slaat en klauwt en in de donkere spelonken gorgelt, dat de roeiboot er zonder gevaar langs kan varen.

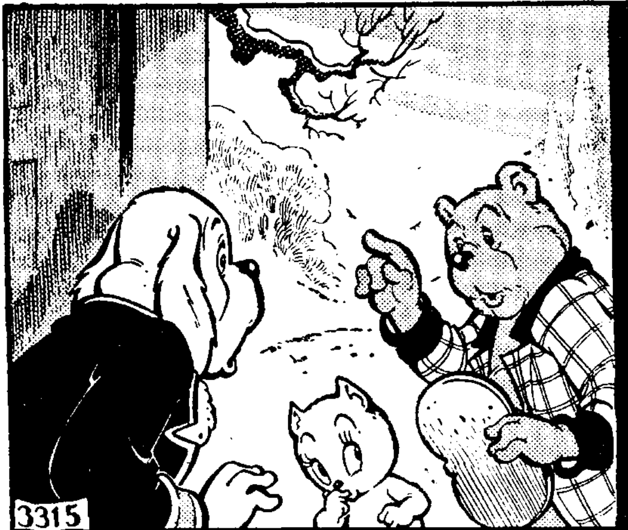
Aan een kleine baai wordt de motorboot gemeerd, de helft van de toeschouwers installeert zich als afwachtende toeschouwers op de rotsen van het eilandje en maakt een groot vuur, waarboven de koffieketel wordt gehangen. De Noren drinken de hele dag door op alle uren van het etmaal, binnenshuis en buitenshuis, koffie. Behoedzaam vaart de roeiboot uit met een enkele uitverkoren buitenlandse gast. Staande op de voorplecht de krabbenverschalker met een geïmproviseerd net, bestaande uit een hark, voorzien met kippegaas. Achter hem de „licht-man" die met een zaklantaarn in het water moet schijnen op het geheimzinnig grillig bewegende wier, waartussen de donkerrose krabbenlijven hangen. Als ze er zijn! Een kwartier lang is het vanuit het behoedzaam varende bootje alleen maar intens turen naar het water dat zich wiegend welft en weer wijkt tegen de donkere rotswand.

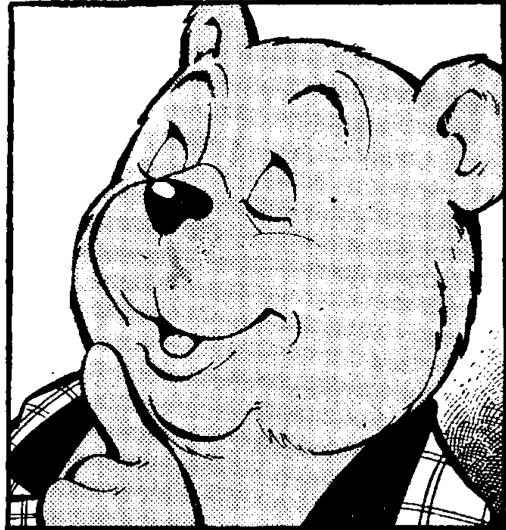
„Niets, nee, niets." „Dáár!" „Nee dat is er geen". „Daar heb ik er een!! Vlug, draai de boot bij. Richt je lantaarn". Met twee handen om de steel rukt de krabbenvanger, staande in de boot, aan het net, dat hij onder water in het wier geslagen heeft onder het rose lijf met de acht spillepoten. Arme krab denken wij heel on-Noors, je kunt niets terugdoen, niet ontkomen, je klemt je nog krampachtig met één poot vast aan het ijzeren gaas waarin je boven de boot hangt. Pats, daar lig je op je rug.

Maar de krabben zitten niet opgeschept, en dat is dan ook juist de sport. Om twee uur 's nachts hebben we er zeven. Maar één krab is zo groot als twee handen aan elkaar. Dan drinken de krabbenvangers warme koffie en ze eten smörbröd met geitekaas. Het is klaarlichte dag als we terug naar huis varen. Straks gaan ze in het kokende water, maar dat weten ze gelukkig niet. Als wij niet uren tevoren wisten dat we naar de tandarts moesten zou het ook minder erg zijn.

In juli zit de krab echter behalve in zijn scharen, meestal niet zo erg goed in zijn vlees. Daarom worden er nog zeven bijbesteld van de officiële krabbenvanger, die ze in een mand lokt. Hij brengt ze 's ochtends, bijeengebonden met ijzerdraad als een kluitje griezelige poten. Ocharm, als later de culinaire geheimen onder hun prachtige bruinrose rugschilden aan het daglicht komen, blijkt het zó weinig te zijn, dat het voorgenomen krabbe-feestmaal, waarvoor men zeer feestelijk met veel rode versiering pleegt te dekken, moet worden afgelast.

Heer Bommel gaat het overdoen

3315 Nu Heer Bommel eenmaal wist, waar hij de gestolen vaas moest zoeken, verloor hij weinig tijd. Gevolgd door Tom Poes verliet hij Bommelstein, om het waardevolle voorwerp op te halen.

„Excuseer, Heer Olivier", riep Joost hem haastig nalopend. „De fruithandelaar zit in de salon te wenen. Wat moet ik met hem aanvangen, als ik zo vrij mag zijn?"

„Wijs hem een plekje op zolder, waar hij zich verborgen kan voor de politie", antwoordde Heer Bommel. „Intussen zal ik enkele correcties in......" ....

„Ik heb nu geen tijd om dat alles uit te leggen", onderbrak Heer Bommel hem ongeduldig. „Doe nu maar wat ik zeg en verberg hem op zolder". ......

Met deze woorden keerde hij zich om en begaf zich vastberaden op pad. Tom Poes volgde hem zorgelijk. Hij had opgemerkt, dat Heer Bommel de wonderlijke kalender bij zich had en dit stemde hem ongerust. ... .

„U gaat dus weer iets in het afgelopen jaar doen", zei hij. „Denk toch aan de waarschuwingen van de grijsaard".

„Och kom, je bent zwaar op de hand, jonge vriend", sprak Heer Bommel, zelfbewust glimlachend. „Mijn goede vader zei altijd: „Wie niet waagt, die niet wint", en daar houd ik mij aan".

„Maar......" begon Tom Poes.

Heer Bommel wierp hem een ontevreden blik toe.

„Je hebt een kwalijke manier van „hm" zeggen, Tom Poes", zei hij berispend. „En je moet niet denken, dat alleen maar jouw plannetjes goed zijn. Wacht nu maar rustig af en heb meer vertrouwen in een ouder en wijzer iemand".

Heer Bommel zou wellicht minder zelfverzekerd geweest zijn, indien hij had geweten, dat Commissaris Bulle Bas op dat ogenblik het politiebureau verliet, om zich naar dezelfde plek te spoeden.

„Ik ga eens grondig de plaats onderzoeken, waar ik Bommel destijds zo verdacht heb zien rondrennen", bromde hij. „Bij de holle beuk was hij toen opeens verdwenen.

Misschien vind ik daar wel meer aanwijzingen over de diefstal. Ik snap nog niet, dat ik daar niet eerder aan heb gedacht!"

—:—

Warschau. — Te Pila, bij de Poolse stad Poznan, zijn elf kinderen om het leven gekomen door het ontploffen van een granaat die zij in een rivier hadden gevonden. Twee kinderen verkeren in levensgevaar. In de rivierbedding werden later nog vier onontplofte granaten gevonden.

Frankrijk blijft zich zorgen over de Europese integratie maken

(Bijzondere correspondentie uit Parijs)

Na de laatste mislukte besprekingen van Frankrijk en Groot-Brittannië over de kwestie van een vrijhandelszone, waarbij overduidelijk de ontevredenheid van beide partijen tot uiting is gekomen, wordt opnieuw de aandacht gevestigd op de positie van Frankrijk in de Europese integratie. De houding van generaal De Gaulle had zich tot nu toe vooral gekenmerkt door een voorzichtige terughoudendheid t.a.v. de Europese integratie, ondanks zijn beloften aan Macmillan en aan Foster Dulles. De houding van de Franse regering werd iets duidelijker bij het gesprek van de minister van buitenlandse handel Couve de Murville met de president van de handelscommissie voor het buitenland van de Nationale Assemblée. Veel wijzer is men er echter niet op geworden. Bij de laatste besprekingen van de minister der Europese Economische Gemeenschap kon door de starre houding van Frankrijk nog geen overeenstemming over een vrijhandelszone bereikt worden. Toch is men volgens de meeste afgevaardigden een stap dichter bij de verwezenlijking der plannen gekomen. Op de laatste dag der besprekingen was Frankrijk wel tot compromissen bereid, zodat men ten aanzien van de komende besprekingen in Venetië over het algemeen optimistisch gestemd is.

Afgezien van een enkel technisch detail is men het in Parijs nagenoeg eens geworden over het moeilijke vraagstuk van de landbouw in een Europese vrijhandelszone. Thans resten nog de volgende kwesties, waarover de E. E. G.-partners het te Venetië eens moeten worden: 1) coördinatie van de handelspolitiek en de sociale politiek., 2) vrijheid van het kapitaalverkeer., 3) de met de concurrentievoorschriften en het kartelvraagstuk samenhangende kwesties., 4) het recht van vestiging en 5) institutionele kwesties.

Zoals bekend is gaat het er om de standpunten van de zes Euromarktlanden met elkaar in overeenstemming te brengen om ze aan vervolgens met de vertegenwoordigers van de elf overige landen der O.E.E.S. te bespreken. Dit zal geschieden in een nieuwe bijeenkomst van de commissie-Maudling, die tegen het einde van oktober te Parijs zal worden gehouden.

Frankrijk hoopt dat nog vóór 1 januari 1959 haar financiële positie voldoende hersteld zal zijn, om de eerste reducties op de douanetarieven, zoals deze in het kader van de gemeenschappelijke markt zullen worden toegepast, zonder meer te kunnen doorvoeren. In de resterende maanden kunnen geen bijzonder grote wijzigingen in de financiële positie van Frankrijk meer verwacht worden en in economische kringen neemt men nu al als vanzelfsprekend aan dat de autoriteiten door „technische redenen" gedwongen zullen worden de datum van inwerking treden der verlagingen op de douanetarieven uit te stellen.

De voorlopige maatregelen die getroffen moeten worden voor de vrijhandelszone geven meer tijdruimte om tot de juiste beslissingen te komen. West-Duitsland heeft de taak op zich genomen als grote bemiddelaar op te treden tussen Frankrijk en Groot-Brittannië. Tot een algeheel succes heeft deze bemiddeling bij de laatste bespreking in Parijs niet geleid. Desondanks worden vooral te Bonn de vooruitzichten voor het totstandkomen van een vrijhandelszone met een zeker optimisme beoordeeld. De Duitse regering bereidt zich intensief voor op de komende onderhandelingen te Venetië op 18 en 19 september a.s.

In de voornaamste industriële kringen van Frankrijk is men de mening toegedaan, dat de besprekingen over de vrijhandelszone maar weinig goede resultaten hebben opgeleverd. De tot nog toe voorgestelde regelingen worden onvolmaakt geacht en men verwacht dat de discussies hiervoor nog lang niet gesloten zijn. De houding van de Franse industrie is wel begrijpelijk. Wanneer de Nederlandse industrie van handschoenen b.v. met recht de grote concurrentie van de industrie van Grenoble vreest, is het niet minder vanzelfsprekend dat ook tal van Franse ondernemingen zich bedreigd voelen bij een verlaging van de douanetarieven zolang er behalve het formuleren van oplossingen praktisch niets gedaan is om de waarde van de frank te herstellen.

De heer René Damien, die onlangs benoemd is tot president van de Chambre Syndicale de la Sidérurgie Française, heeft een idee naar voren gebracht waardoor de tot nu toe uitgewerkte systemen aanvaardbaar zouden worden, zo men zijn idee tenminste met de nodige ernst bestuderen wil.

Het verdrag voor een gemeenschappelijke markt kan alleen dan levensvatbaar zijn wanneer een evenwicht wordt bereikt in de onderlinge wisselkoersen van de aangesloten landen, aldus de heer Damien. De waarden van aankopen en verkopen van elke handelspartner moeten in die mate aan elkaar gelijk zijn dat de waarde van het geld niet aangetast wordt. Alle soorten verdragen zoals die der gemeenschappelijke markt en de vrijhandelszone blijven enkel grote droombeelden, zo zegt de heer Damien, zolang de aangesloten leden er niet in toestemmen de waarde van hun inkopen even hoog te houden als die van hun verkopen. Het schijnt dat de aangesloten leden van de diverse overeenkomsten bij hun groot idealisme dit idee geheel verwaarloosd hebben.

In de Franse handelskringen is de uitspraak van de heer Damien met grote instemming ontvangen en men heeft niet geaarzeld er bij op te merken dat de problemen verbonden aan de Europese integratie teruggebracht kunnen worden tot dit ene uitgangspunt.

Wat betreft de vrijhandelszone merkt de Franse katoenindustrie op, dat het verdrag in principe al volkomen verkeerd is, zo de tekst niet voldoende omschreven is. Want het maakt hetzelfde beleid noodzakelijk op het gebied van douanerechten en contingenten zonder enige tegenprestatie te bieden op het stuk van harmonisatie der produktievoorwaarden en op het stuk van samenwerking bij de douanetarieven en de handel met derde landen.

Een VATIKAANSE (koopvaardij)vloot?

(Van onze Romeinse redakteur)

ROME. — Men acht het mogelijk, dat het Vatikaan binnen afzienbare tijd een eigen vloot zal „oprichten". In theorie is die vloot er als sinds 1951, toen de „Acta Apostolicae Sedis", het officiële staatsblad van het Vatikaan, een Pauselijk dekreet publiceerde, waarin een scheepsregister werd ingesteld. Het dekreet bevatte verschillende normen voor de Vatikaanse schepen en preciseerde onder meer, dat zij zouden varen onder een geel-witte vlag met de gekruiste sleutels van Petrus. Tezelfdertijd deelde het Staatssekretariaat van Zijne Heiligheid aan alle mogendheden met wie de Heilige Stoel betrekkingen onderhoudt, de oprichting van een eigen vloot mede. Daar is het tot dusverre bij gebleven.

Op papier bestaat zij reeds

Er zijn, als ik het wel heb, ongeveer tachtig souvereine staten ter wereld. Het aantal daarvan dat geen enkele grens aan zee heeft, is vrij klein. (Zwitserland, Oostenrijk, Tsjechoslowakije, Hongarije, Irak, Afghanistan, Bolivia, Paraguay, Nepal en Mongolië) en daarenboven enkele dwergstaatjes zoals Vaticaanstad, Andorra, San Marino en Lichtenstein.

Krachtens in het akkoord van Barcelona uit 1921 kunnen echter ook deze mogendheden een eigen vloot hebben met precies dezelfde rechten als de kuststaten. Het enige dat nodig is, is dat een mogenheid aan de ondertekenaars van het akkoord van Barcelona mededeelt dat zij zich een eigen vloot gaat aanmeten. Zwitserland heeft een eigen vloot, waarvan het gedurende de laatste wereldoorlog niet weinig profijt getrokken heeft met het oog op de bevoorrading. Het Vaticaan daarentegen had er geen en zo zijn er in de laatste wereldoorlog grote voorraden voedsel en medicijnen in Spaanse havens blijven liggen.

Het feit alleen al dat de vloot van het Vaticaan op papier bestaat kan tot allerlei aangename overpeinzingen leiden. Zo kan men zich voorstellen dat bij een ontmoeting in volle zee het Pauselijk wit-geel en de rode Sovjetvlag elkaar zullen groeten, men kan zich afvragen of de kapitein van een Vaticaans schip wellicht een huisrelaat zal moeten zijn, terzijde gestaan door een eerste stuurman met de rang van monseigneur. (Waarschijnlijker is het echter dat de Heilige Stoel gaarne bereid zal zijn in deze een taak aan de leken te geven).

Maar wat gebeurt er nu als een matroos van een Vaticaans schip aan het passagieren gaat en zich — horribile dictu — schuldig zou maken aan openbare dronkenschap. De gedachte moge oneerbiedig schijnen, maar zo zijn matrozen nu eenmaal. In zo'n geval dient de consul van het land onder wiens vlag de matroos vaart tussen beide te komen. Maar het Vatic. heegt geen consuls, alleen nunti en internunti. Dat is nu allemaal best als het relletje met de „Vaticaanse" matroos plaats vindt in Katendrecht of op de Zeedijk, maar stel nu eens dat het op Curaçao zou zijn. Het zou toch wat al te vermoeiend en kostbaar zijn voor de nunties-internunties in Den Haag om voortdurend heen en weer te moeten vliegen tussen Paramaribo, Willemstad, Hollandia en Amsterdam.

Maar alle scherts terzijde: het schijnt dat het Vaticaan reeds in onderhandeling is getreden over de aankoop van een aantal vrachtschepen, die hoofdzakelijk gebruikt zullen worden voor het vervoer van levensmiddelen en medicijnen in het kader van de hulpverlening door de Pauselijke Commissie van Bijstand aan gebieden die door rampen of hongersnood getroffen zijn. De Pauselijke Commissie beschikt over zeer aanzienlijke bedragen. Een groot deel daarvan is afkomstig van de bijdragen der Amerikaanse katholieken. De Pauselijke hulpcommissie heeft grote magazijnen waarin kleding, dekens en voedselpakketten zijn opgeslagen, gereed voor onmiddellijke verzending zodra de nood zich voordoet.

Vooral Italië profiteert van de Pauselijke liefdadigheid. 's Winters zijn periodieke uitdelingen vooral in de meest arme delen van Italië en in steden als Napels en Rome. Enkele jaren geleden werd er een zending van duizenden voedselpakketten van Rome naar Sardinië verstuurd, die werden uitgedeeld enkele dagen voor de regionale verkiezingen.

Tot grote ontsteltenis van de kerkelijke autoriteiten bleek er in ieder pakket een rode kaart te zitten, waarop stond: „Dit pakket is een geschenk van de Italiaanse communistische partij". Een onderzoek, dat maanden geduurd heeft, bracht aan het licht, dat de rode kaarten in de haven van Rome, Civitavecchia, door communistische havenarbeiders in de pakketten waren geschoven (door een gleuf in de bodem).

Het is niet de eerste maal in de geschiedenis, dat de Paus een eigen vloot heeft. Aan de zeeslagen tegen de Turken namen Pauselijke galeiën deel en tot aan de verovering van de kerkelijke staat was Civitavecchia de thuishaven van de Pauselijke vloot. Niemand minder dan de Nederlandse Paus Adriaan VI begon zijn pontificaat met een zeereis. Hij was namelijk niet aanwezig in het conclaaf, dat hem koos, doch verbleef op dat ogenblik in Spanje. Zodra het nieuws van zijn verkiezing hem bereikte scheepte hij zich in. Zijn schip, dat de Pauselijke vlag voerde, werd geëscorteerd door twintig galeien, die Karel V hem ter beschikking had gesteld. In Ostia werd Adriaan VI verwelkomd door de kardinalen, die hem in een feestelijke stoet naar de basiliek van Sint Paulus buiten de muren (aan de weg naar Ostia) brachten.

Amerikaanse geleerden construeerden electrisch brein

New York. — De geleerden van de Amerikaanse luchtmacht hebben nu een elektrisch brein geconstrueerd, dat in staat is een gesprek te voeren, althans te reageren op tegen zich aangesproken woorden.

Voorlopig is de woordenkennis van het brein nog beperkt tot dertig Engelse uitdrukkingen, maar wanneer men deze uitdrukkingen willekeurig bezigt, gaat het brein aan het werk. Het apparaat verstaat alleen nog maar Engels.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

1.

Kapitein Crosbie verliet het bankgebouw, met de volmaakt tevreden glimlach van iemand, die juist een chèque heeft geïncasseerd en daarbij tot de plezierige ontdekking is gekomen, dat zijn credit-saldo belangrijk hoger is dan hij dacht.

Kapitein Crosbie keek wel eens meer voldaan de wereld in. Zo wàs de man nu eenmaal. Hij was welgedaan van postuur, met tamelijk rode gelaatskleur en een pittig militair snorretje. Hij stapte altijd gewichtig voort. In zijn kleding was hij graag wat voyant. Hij hield van 'n goeie mop en was in mannengezelschap bijzonder getapt. Een opgewekte, doodgewone, joviale, ongetrouwde kerel. In het Oosten wemelt het van zulke Crosbies.

De straat, waarin Crosbie zo gewichtig voortwandelde, heette Bankstreet en verdiende haar naam ten volle, omdat nagenoeg alle banken hier te vinden waren.

Het was een warme, zonnige dag, meer dan stoffig en verschrikkelijk lawaaiig. Onafgebroken autogetoeter en geschreeuw van allerlei kooplui verscheurden de lucht, die loodzwaar drukte.

Zeer rumoerige twistgesprekken tussen lieden, die dreigden elkaar te vermoorden, doch in feite de dikste vrienden waren, werden cacophonisch begeleid door langgerekte kreten uit de kelen van jongens en kleine kinderen, die de meest uiteenlopende koopwaar in houten bakken voor hun buik droegen: snoepgoed, sinaasappelen, bananen, badhanddoeken, kammetjes en allerlei snuisterijen. Boven dit alles uit raasde het getier van lieden, die ezels en paarden door het gewirwar van auto's en mensen loodsten. „Balek!...... Balek!"

Het was in Bagdad, elf uur in de ochtend.

Kapitein Crosbie hield een krantenjongen staande, kocht een krant en wandelde vervolgens de Rashidstreet in, de hoofdstraat van Bagdad, die, evenwijdig aan de Tigris, ongeveer zes km de stad doorloopt. Hij las vluchtig even de kopregels op de eerste pagina en zwenkte een steegje in, dat uitkwam op een khan of binnenplein. Aan het einde daarvan duwde hij een deur open, waarop een koperen naamplaat prijkte. Toen stond hij midden in een kantoortje.

Een Iraakse bediende liet maar al te graag zijn schrijfmachine in de steek en kwam hem minzaam glimlachend tegemoet. „Goeden morgen, kapitein Crosbie, waarmee kan ik u van dienst zijn?"

„Is meneer Dakin op zijn kamer? Ja? Dan vind ik hem zèlf wel!"

Crosbie was de deur al door, nog een steil trapje op en klopte aan het einde van een stoffige gang op een volgende deur.

„Binnen?" riep een stem.

Het was een tamelijk kale kamer, hoog van verdieping. Op een petroleumkacheltje stond een schoteltje water, een lage gemakkelijke stoel met kussens was naast een Oosters koffietafeltje opgesteld en verder bevond zich in het vertrek nog een groot bureau, dat kennelijk reeds jarenlang trouw dienst had gedaan. Er brandde electrisch licht, want het zonlicht was zorgvuldig buitengesloten. Achter het grote, ietwat gehavende bureau zat een vrij sjofel mannetje, met het vermoeide weinig energieke gezicht van iemand, die in het leven mislukt is en die mislukking ten slotte maar berustend heeft aanvaard. Beiden, de opgewekte, zelfvoldane Crosbie en de neerslachtig uitziende Dakin, zagen elkaar eens aan.

„Hallo, Crosbie!" begon Dakin. „Terug uit Kirkoek?"

De ander knikte toestemmend. Hij deed de deur zorgvuldig in het slot. Het was een verveloze deur, die echter één hoofdkwaliteit bezat: ze sloot werkelijk als een bus en liet geen kiertje vrij, zelfs niet beneden aan de drempel. Er drong dus niet het minste geluid doorheen.

Tegelijk met het sluiten van deze deur had er een onverwachte metamorfose bij beide heren plaats. Kapitein Crosbie leek er plotseling iets minder zelfbewust en agressief uit te zien. En de heer Dakin trok zijn schouders recht, zijn hoofd ging omhoog en zijn gehele houding werd duidelijk die van de meerdere. Dakin bleek de leiding onmiskenbaar stevig in handen te hebben.

„Nog nieuws, meneer?" informeerde Crosbie.

„Ja", zuchtte Dakin. Er lag een stuk papier op zijn lessenaar, waarop hij zojuist een code-tekst ontcijferd had. Dakin vervolgde: „Ze komen met z'n allen naar Bagdad. Het wordt hier een complete rallye. De twintigste van de volgende maand. Wij dienen natuurlijk ons mondje stijf dicht te houden, Crosbie!"

„Mijnheer...... ze kletsen er al over in de soukhs!" merkte Crosbie op.

Het magere mannetje glimlachte. „Geheimen...... bestaan er eigenlijk in het Oosten wel geheimen, Crosbie?"

„Neen, meneer. Als u 't mij vraagt...... bestaan die nergens. Wilt u wel geloven, dat ik in de oorlog heb gemerkt, dat een kapper in Londen vaak beter op de hoogte was dan ons Hoofdkwartier?"

„In dit geval komt het er ook niet erg op aan, was Dakin van mening. „Wordt de conferentie hier in Bagdad gehouden, dan is dat toch eerstdaags gemeengoed voor de grote pers. Maar dan begint voor ons de pret...... de binnenpret!"

„Zoudt u denken, meneer, dat Oom Jo — (met deze weinig eerbiedige aanduiding bedoelde kapitein Crosbie het hoofd van een der Europese grote mogendheden) — werkelijk van plan is hiervoor over te komen?"

„Deze keer wel, Crosbie", antwoordde Dakin bedachtzaam. „Zeker, ik geloof van wel. Maar als de conferentie slaagt.... nu, dan zijn we er, wat je maar noemt. Al bereiken ze over de hoofdpunten maar 'n begin van overeenstemming......" Hij zweeg.

„Acht u zulks denkbaar?" vroeg Crosbie sceptisch.

„Waarschijnlijk niet in de zin, die jij bedoelt, Crosbie. Ging het er alleen om de exponenten van twee totaal verschillende ideologieën bijeen te brengen, dan zou de hele boel waarschijnlijk met de gebruikelijke misverstanden en toenemend wantrouwen eindigen. Maar er is nu nog een derde factor in 't spel. Als het fantastische verhaal van Carmichael tenminste juist is......"

(Wordt vervolgd)

PORFIRIO CROES dankt via radio voor belangstelling

Oranjestad. — Nadat zondagavond, ter gelegenheid van het aflopen van het huisarrest, een betoging plaats vond te Santa Cruz ten gunste van de heer Porfirio Croes, richtte deze zich gisteravond via „Voz di Aruba" tot de bevolking.

De heer Croes zeide ongeveer het volgende:

„Geacht volk. Als vertegenwoordiger van het volk van Aruba en op verzoek van mijn trouwe aanhangers, die mij gisteravond thuis hebben bezocht, wend ik enkele woorden tot het waardige volk van Aruba. Na een zeer lange tijd van afwezigheid kunt U vandaag mijn stem weer horen. Terwijl U deze stem hoort, kunt U zich geen moment voorstellen, hoe aangedaan ik ben. Nimmer zal ik meer blij en vrolijk kunnen zijn als voorheen, ik ben thans niet meer de Fichi Croes van vroeger. Ik ben een arm burger en dienaar van dit waardig volk, met een vlek op mijn schouder, die met geen geld ter wereld meer kan worden uitgewist. Diep waren mijn leed en mijn smart. Ik wist die echter geduldig te dragen, omdat ik nimmer de heilige trouw van het Arubaanse volk uit het oog heb verloren. Het vertrouwen, dat het volk in mij als vertegenwoordiger bleef stellen, gaf mij de kracht. Geen opoffering zal mij te groot zijn om deze voor het volk te dragen. Dat ik weer met U kan spreken dank ik aan mijn sterk vertrouwen in de Schepper. Wereldse straf is uiterlijk, maar de straf van God de enige ware. Ik heb geleden en dit leed is nú geëindigd. Thans dient het volk te spreken.

Aan allen die mij moreel en sociaal benadeelden beloof ik te zullen bidden opdat hen vergiffenis wordt geschonken.

Voor ik eindig met deze toespraak wil ik allen bedanken die op de een of andere manier van hun meeleven getuigden. Ik geef het Arubaanse volk de verzekering, dat ik altijd rekening zal blijven houden met het heilige vertrouwen dat het volk stelde in mij als zijn vertegenwoordiger. Ook aan Voz di Aruba betuig ik mijn diepe erkentelijkheid".

Aldus de heer Croes gisteravond in zijn onverwachte radio-toespraak.

Gistermorgen was de heer Croes korte tijd op het bestuurskantoor en sprak daar met de tijdelijk gezaghebber.

Officieel konden wij geen enkel commentaar krijgen. Ook konden wij geen inlichtingen krijgen over het tijdstip, waarop de heer Croes zijn werkzaamheden zal hervatten.

Het is duidelijk dat er ernstige spanningen heersen tussen de partijleiding en de heer Croes. Hoe deze zich zullen ontladen is nog niet te voorspellen.

Welke rol hierbij de stemmentrekkers op Santa Cruz, de heren Marco Henriquez en Angela zullen spelen moet nog worden afgewacht.

Het gonst van de geruchten over een soort matchtstrijd, doch deze geruchten konden nergens worden bevestigd.

Vast staat in ieder geval dat binnen enkele dagen een beslissing moet worden genomen over de positie van de heer Croes in het bestuurscollege en in de PPA.

Bij de huldiging en demonstratie zondagavond waren de heren Marco Henriquez (gekozen statenlid) en Angela aanwezig. Naar men ons vertelde waren echter van officiële partijzijde geen vertegenwoordigers naar de betoging gekomen.

Marco Henriquez blijft in de Staten.

Gisteren deden hardnekkige geruchten de ronde, als zou de heer Marco Henriquez zijn statenzetel beschikbaar stellen. De heer Henriquez verklaarde desgevraagd, dat dit gerucht bepaald onwaar is. Hij denkt er niet aan de zetel op te geven.

Ten bestuurskantore vond gisteravond een vergadering plaats van leden van de PPA raads- en statenfrakties. Onderwerp van gesprek was de positie van de heer Porfirio Croes.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — De heer S. Lopez deponeerde bij de politiewacht een door hem bij Aruba Trading gevonden Portemonnaie.

— Gemeld werd dat de gouvernements vetpotten, die bij de Ecury Garage werden opgesteld, in brand waren geraakt.... De spuit bluste deze miniatuurbrandjes en een onderzoek wordt ingesteld.

— F. A. Zambrano meldde dat hij vijf stukjes verloor van lot 11565.

— Twee vechtenden, beiden van Portugese nationaliteit, werden door de politie gescheiden en vervolgens naar de wacht gebracht om daar te ontnuchteren.

— Daniel Jackson, eigenaar van een bus, bracht een sleutelring naar de wacht, die in zijn bus was achtergelaten.

— Op de hoofdweg, ter hoogte van Savaneta vond een autobotsing plaats. Een onderzoek wordt ingesteld naar de schuldvraag. De schade beliep in totaal ongeveer ƒ 500.—.

GESLAAGD

Oranjestad. — Uit Nederland werd bericht ontvangen, dat de heer Tom Schwengle, die met een studie-opdracht aldaar vertoeft, slaagde voor het schriftelijk gedeelte Economie M.O. De heer Schwengle hoopt nog voor het einde van dit jaar het mondeling gedeelte van dit examen te doen.

Society - verloving

Oranjestad. — Zondagavond werd de verloving bekend gemaakt van de heer Ruben Mansour en de charmante dochter van de tijdelijk gezaghebber en mevr. Arends, Erica Onze gelukwensen.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — **Geboorten:** 5 sept Odulia Catarina, dochter van de heer en mevr. Felix T. Ras—Erasmus, Babijn 5; 8 sept.: Henny Natividad zoon van de heer en mevr. Theodor P. Semerel—Geerman, Montaña 22 2 sept. Marlene Theresa, dochter van de heer en mevr. Esteban R. Kock—van der Linden, Savaneta 150; 6 sept Simeon Ruby, zoon van de heer en mevr. Simon Jansen—Curie, Seroe Blanco 24; 7 sept.: Roberto Lorenzo zoon van de heer en mevr. Bruno R. Arends—Larrache, Ooststraat 2; 4 sept.: Cindy R. L., dochter van Eugene Rudolf Tingelin—Heucke, Guyabastraat 39; 2 sept.: Luis Enrique zoon van de heer en mevr. Teofilo Tromp—Lopez, Brazil 180; 23 aug. Rawle Enrique, zoon van de heer en mevr. Sidney B. Green—van Garp Seroe Colorado; 26 aug.: Kathleen Louise, dochter van de heer en mevr Hubert L. Leverock—Hassel, Seroe Colorado.

Overleden: Antonio A. Ogenio, Kamakuri 7.

De studie van prinses IRENE te Utrecht

Utrecht. — Prinses Irene heeft met een vriendin haar intrek genomen in Huize Lievendaal aan het Lepelenburg te Utrecht, dat door de dienst openbare werken der gemeente Utrecht de laatste maanden grondig is gerestaureerd.

De kamers die de prinses en haar vriendin betrekken zijn modern en naar hun eigen smaak ingericht en zien uit op het fraaie park, dat door de Utrechtse singels omsloten wordt. Er zullen nog drie studentes hun intrek nemen op Lievendaal.

Prinses Irene gaat spaans studeren bij de Utrechtse hoogleraar dr. C. F. A. van Dam. De Spaanse taal boeit haar bijzonder en van haar vader heeft ze veel gehoord over Zuid-Amerika, hetgeen mede haar besluit om deze studierichting te kiezen bepaald heeft.

Daarnaast zal ze nog een aantal algemene vakken studeren zoals de geschiedenis der 20ste eeuw en de inleiding tot de rechtswetenschappen.

De prinses wil graag in Utrecht gewoon studente zijn en hoopt dan ook dat de Utrechtse burgerij het haar niet lastig zal maken.

De weekends zal de prinses op Soestdijk vertoeven. De prinses heeft reeds de gelegenheid gehad een kijkje te nemen in Utrecht, waarbij haar vooral de binnenstad aantrok.

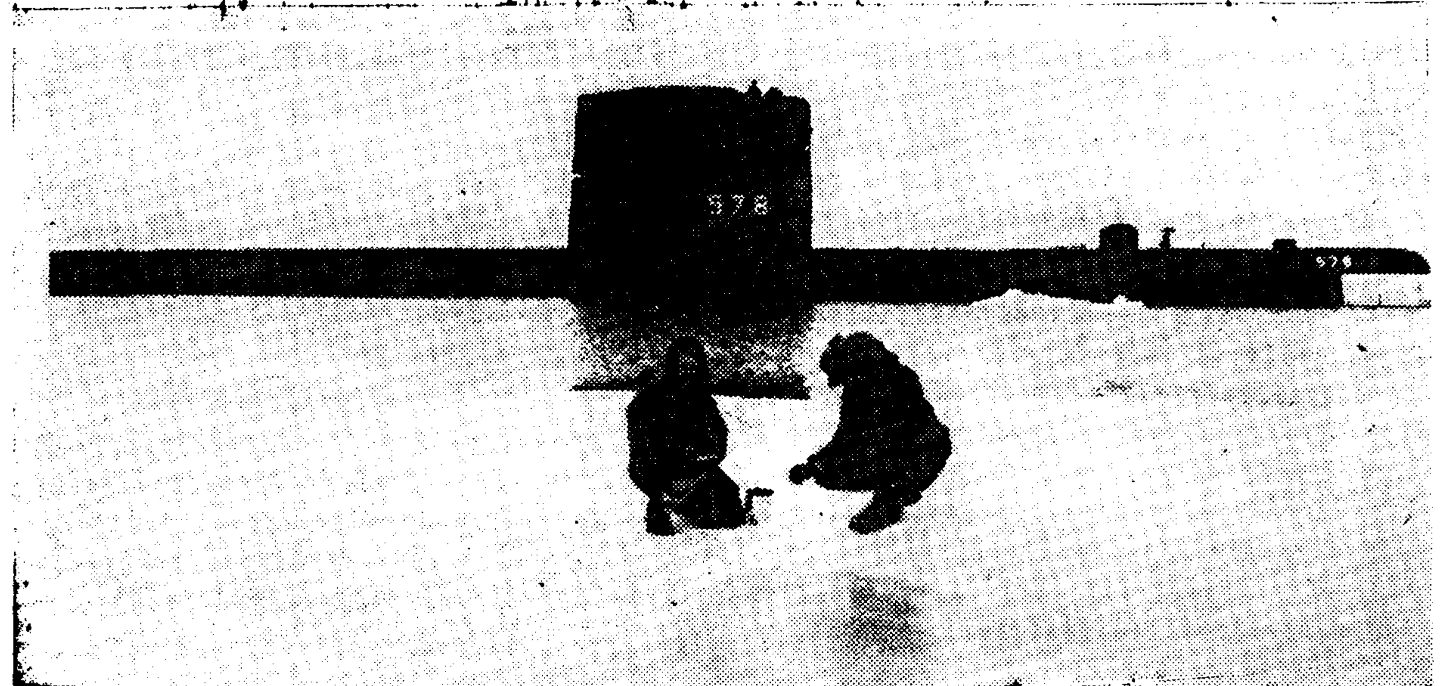
Wat het noviciaat van de Utrechtse vrouwelijke studenten vereniging betreft, verwacht prinses Irene dat deze tijd niet gemakkelijk zal zijn, maar ze hoopt zich een goede noviet te tonen.

Incident tussen Londense politieagent en eerste minister van Jamaica

Londen. — Tussen de eerste minister van Jamaica, Manley, en een Londense politieagent heeft zich gisteren een incident voorgedaan, dat dreigt de toon van het gesprek tussen Manley en de Britse minister van binnenlandse zaken, dat gistermiddag begonnen is over de rassenkwestie in Engeland, scherper te maken.

Toen Manley de „kleurlingenwijk" Paddington bezocht in gezelschap van de vice-premier van de Westindische federatie en talrijke andere persoonlijkheden, hield hij even stil om enkele woorden te wisselen met een kleurling, wiens adres hij optekende. Terwijl hij in het gesprek ontwikkeld was, werd Manley op bruuske toon door een politieagent aangemaand door te stappen. „U mag geen bijeenkomst op straat houden; vooruit, schiet op", zei de agent. Manley maakte de agent erop opmerkzaam, dat hij geen toespraak hield, maar de diender repliceerde, dat een samenscholing van twee of drie personen een openbare bijeenkomst was en hij herhaalde zijn bevel om door te lopen.

„Dit is onduldbaar; dit is een belediging. Dit zou nimmer in mijn land gebeuren", zei de eerste minister van Jamaica, toen hij het incident tegenover de pers verhaalde. En hij besloot: „Dit is een voorbeeld van de manier, waarop onze landgenoten in Engeland worden bejegend. Het gaat hier om discriminatie en ik zal dit aan de minister van binnenlandse zaken vertellen".

Door in de open plekken van het pool ijs op te duiken, heeft de Amerikaanse atoomonderzeeboot „Skate" bewezen, dat ten tijde van een oorlog de kwetsbare noordzijde van Rusland geheel open ligt voor een bombardement met geleide projektielen. Foto : de voor het eerst vrijgegeven foto van het opduiken van de „Skate" in het poolijs bij de twee aldaar vertoevende geleerden.

Gunstige perspectieven voor de oliereserves van Frankrijk

Succes van de eigen produktie van vitaal belang voor het land

(Van een financiële correspondent te Parijs)

In de laatste maanden zijn de olievelden in Frankrijk in belangrijkheid toegenomen. Onlangs hebben zich in het gebied om Parijs nieuwe perspectieven geopend. Daar zijn n.l. enkele olielagen ontdekt, die goede verwachtingen bieden. Men was al eerder op de hoogte van het feit, dat zich in het district van Parijs uitgestrekte olievelden bevinden. Maar volgens een theorie, gebaseerd op serieuze gegevens, zou de ondergrond onvoldoende doordringbaar zijn en kon derhalve niet meer bevatten dan afzonderlijke oliereservoirs zonder enige duurzaamheid. In tegenstelling met deze theorie schijnt de nu aangeboorde bron wel van betekenis te zijn.

Misschien is de olierijkdom van de bron minder groot dan die van Coulomme, bij Meaux. Nochtans schijnen de lagen in drie bronnen geschikt voor exploitatie. De bronnen liggen 1 tot 1,5 km van elkaar verwijderd. Er zijn nog meer boringen aan de gang en de onderzoekingen breidden zich geleidelijk uit. Verder heeft men ten zuiden van Parijs bij Château-Renard, in de buurt van Montargis, bronnen aangeboord, waarvan men grote verwachtingen heeft. De geologische structuur is gelijk aan die van Coulommes. Tot nog toe zijn de resultaten der onderzoekingen in het district van Parijs dus geenszins teleurstellend geweest en een voortzetting hiervan is nu niet meer dan een plicht geworden.

Van de Sahara zijn gunstige berichten binnengekomen over de olievelden in het district van Edjeleh. Wat de structuur in dit gebied betreft, worden de reserves geschat op 100 miljoen ton, waarvan minstens 30 pct. geëxploiteerd zal kunnen worden. Ook de nabijgelegen velden van Zarzaïtine en Tiguentour winnen elke dag aan belangrijkheid. De produktiviteit van de bronnen wordt door de aldaar werkende maatschappijen, waarin Royal Dutch voor 35 pct. deelneemt, even groot geacht als die te Edjeleh. Van de drie bronnen wordt een gezamenlijke produktie verwacht van 5 miljoen ton per jaar.

Met dit resultaat voor ogen heeft men besloten de middellijnen van de pijpleidingen, die voor de afvoer uit deze projecten zorgen, te vergroten van 12 tot 24 duim. Wel hebben de laatste politieke gebeurtenissen de plannen hiervoor en de uitvoer ervan bijna volkomen in de war gestuurd. Na het incident-Sakhiet was het lang niet zeker of Tunesië nog bereid was een overeenkomst met Frankrijk te sluiten. Uiteindelijk is Bourguiba toch accoord gegaan met de Franse voorstellen. Had men gedacht dat de oliebronnen thans voor Frankrijk gered zouden zijn dan is men zeker teruggekomen van deze mening na de gebeurtenissen in Irak. Het is best mogelijk dat in de naaste toekomst Bourguiba of een ander Tunesisch leider zich gedwongen zal voelen de overeenkomst met Frankrijk geheel ongedaan te maken, zodat alle moeilijkheden weer opnieuw beginnen.

Zou Frankrijk door nieuwe verwikkelingen in Algerië of elders gedwongen worden een rechtstreekse pijpleiding van Edjeleh naar Bougie aan te leggen, dan zou deze een lengte moeten hebben van 1400 kilometer, hetgeen een dure geschiedenis zou gaan worden. Men schijnt geheel af te zien van een verbinding van Edjeleh met de pijpleiding van Hassi Messaoud. Want de capaciteit van deze pijpleiding is veel te gering om de produktie van zo'n grote bron als die van Edjeleh te kunnen verwerken.

De oppervlakte van de olievelden van Edjeleh binnen het gebied van de officiële boringen wordt berekend op 500 km2. Men heeft echter de zekerheid dat het gebied later nog aanzienlijk kan worden uitgebreid. Verder naar het Westen lijkt de olierijkdom van de bodem veel minder te worden. Doch in andere richtingen breidden de boringen zich nog steeds verder uit. De exploitatie neemt veel tijd in beslag omdat men soms gaten moet slaan van bijna 4000 meter. In Edjeleh zijn op het ogenblik 35 putten voor produktie gereed. De meeste lagen liggen op 'n diepte van ongeveer 700 à 800 meter, en in geen geval dieper dan 1500 meter. Bij Hassi-Messaoud worden de oliereserves geschat op een miljoen ton per km. De schattingen zijn uiterst nauwkeurig geschiedt.

Wat de aardgassen betreft, worden de reserves van de bronnen bij Lacq in de Pyreneeën berekend op 150 miljard M3 en die bij Hassi R'mel in de Sahara op 300 miljard m3. Ook in tal van andere districten in de Sahara heeft men aardgas aangetroffen, gewoonlijk daar, waar ook olie voorkomt.

Voor de Franse olie-industrie blijven de vooruitzichten zich dus uittermate gunstig ontwikkelen. De Union des Chambres Cyndicales des Industries du Pétrole durft dan ook zonder enige aarzeling te voorspellen dat de produktie in het moederland en in de Sahara gezamenlijk Frankrijk in 1961 een olievoorraad van 14 miljoen zal kunnen verzekeren, waarvan 3,5 ton uit het district van Parijs. In 1956 zou de totale produktie zelfs 32 miljoen ton kunnen bedragen. Hiervan zou het Parijse gebied 7 miljoen ton produceren.

In verband met de grote stijging van het olieverbruik, waarop gerekend wordt, zou het land in 1961 nog 23.95 miljoen ton moeten invoeren en slechts 19 miljoen ton in 1965. Zonder de steun van een eigen olieproduktie zou Frankrijk moeilijk voldoende deviezen kunnen uittrekken voor zijn olieverbruik in 1961. Ook daarom is het succes van de Sahara produktie voor Frankrijk van vitaal belang. Hieruit volgt vanzelfsprekend dat het behoud van Algerije voor Frankrijk even onontbeerlijk is.

—:—

Londen. — Koningin Elizabeth van Engeland zal in juni een bezoek brengen aan Canada, zo is van gezaghebbende zijde te Londen vernomen. De vorstin zal de zeeweg langs de St. Laurensrivier openen.

De toestand in het Verre Oosten

Zullen Chinese communisten een aanval ondernemen?

Kinmem. — Militaire waarnemers te Kinnen op het eiland Quemoy zijn het er niet over eens of de Chinese communisten een aanval zullen ondernemen of zullen trachten de verdedigers klein te krijgen door een blokkade en artilleriebeschieting.

Zowel bevelhebbers van het Nationalistische garnizoen als Amerikaanse militaire adivseurs denken, dat de communisten spoedig een aanval zullen ondernemen op het eilandje Tatan, dat in de naar de communistisch-Chinese havenstad Amoy leidende zeestraat ligt.

Op Tatan staat artillerie opgesteld. Bezetting van dit eilandje zou de communisten iets dichter bij Quemoy en klein Quemoy brengen. De belemmering van de scheepvaart naar Amoy zou echter nog niet zijn opgeheven, daar de Nationalisten ook vanaf klein-Quemoy de toegang tot Amoy kunnen beheersen.

Een deel van de waarnemers is van oordeel, dat de communisten van plan zijn de gehele eilandengroep door blokkade en beschieting in hun macht te krijgen. Nationalisten hebben toegegeven, dat de communisten de bevoorrading van de eilanden hebben gestoord met hun artillerie, maar dat er geen sprake is van een blokkade. Wel hebben de communisten straalvliegtuigen en lichte oorlogsschepen gebruikt tegen de Nationalistische scheepvaart.

Geen van de twintig duikboten, waarover communistisch China volgens welingelichte Nationalisten beschikt, zijn in het betrokken zeegebied gezien. De meeste grote oorlogsschepen bevinden zich in het Noorden. Tijdens de laatste dagen van de artelleriebeschieting zijn geen laagvliegende straaljagers van de communisten waargenomen.

Toch zijn er, zo wordt verder uit Kinmen gemeld, tekenen, die wijzen op militaire voorbereidingen. Zes vliegvelden in de omgeving van Quemoy zijn in paraatheid gebracht en er zijn nieuwe batterijen artillerie opgesteld, waarmee de Nationalistische eilanden onder vuur kunnen worden genomen.

De terreurgolf in FRANKRIJK

Parijs. — De Franse politie heeft sedert het begin van de golf van aanslagen van Algerijen op 25 augustus 14.000 Algerijnen die in Frankrijk verblijven, verhoord. In die periode zijn vier Algerijnse verzetslieden gedood, 10 gewond en 26 gearresteerd. Voorts werden 249 Algerijnse agitators aangehouden.

17 Noord-Afrikanen hebben aanzegging gekregen dat zij niet buiten een bepaald gebied mogen komen.

Britse raket met goed gevolg gelanceerd

Adelaide. — De neuskegel van de nieuwe Britse raket „Zwarte Ridder" (Black Knight) die met goed gevolg is gelanceerd op het proefterrein van Woomera in Zuid-Australië, is maandag op 80 km van de lanceerplaats gevonden. Men neemt aan dat de raket een hoogte heeft bereikt, liggend tussen de 480 en 640 km.

ISRAEL kocht wapens van de V.S.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft op een persconferentie verklaard dat Israël in de afgelopen twee maanden kleine hoeveelheden verdeidigingswapenen van Amerika heeft gekocht. Maar men wenste nadruk te leggen op het feit dat Amerika in het verleden noch het heden ooit grote hoeveelheden wapens aan Israël heeft geleverd.

GEZONDHEID EN ZIEKTE

(Van een medische medewerker)

Ben je ziek? Het is lang niet altijd gemakkelijk op deze vraag een goed omlijnd antwoord te geven. Ook de medicus kan niet altijd met zekerheid verklaren of iemand ziek is of gezond. Het komt voor dat iemand zich ziek voelt, terwijl de arts geen enkele afwijking kan vinden. Hoewel zich hieronder ook de simulanten bevinden, zijn er zeker een aantal mensen bij die oprecht zijn. Omgekeerd stelt de dokter wel eens per toeval een ziekte vast, terwijl de patiënt zich volkomen gezond voelt.

De grens tussen gezondheid en ziekte is vaag en breed; in moeilijke gevallen waar het er om gaat of de grens ligt aan de zieke of aan de gezonde kant, worden uitgebreide kennis van zaken en ervaring vereist om een goed gefundeerd oordeel te kunnen geven. En niet alleen kennis van de bouw en functies van het lichaam, maar ook van de geest. Geest en lichaam beïnvloeden elkaar immers wederkerig, zij vormen een onverbrekelijk geheel. Dit is een van de redenen waarom de huisarts, die een patiënt en zijn omgeving beter en langer kent dan de specialist, niet te vervangen is. Hij is de aangewezen figuur om zo nodig specialistische hulp in te roepen. Het hangt natuurlijk van de persoonlijkheid, de kunde, ervaring, zelfvertrouwen enz. van de huisarts af, wanneer hij zijn patiënt doorstuurt naar de specialist.

Vanwege deze eenheid van lichaam en geest zal de internist bij diagnose en therapie rekening houden met de psychische habitus van zijn patiënt, maar zal ook de psychiater niet nalaten het lichaam van zijn patiënt zorgvuldig te onderzoeken, eventueel door de internist te laten onderzoeken.

Het is algemeen bekend dat bij verschillende lichamelijke ziekten geestelijke stoornissen kunnen optreden, denkt u maar aan het „ijlen" van kinderen, die hoge koorts hebben.

Het kan dus moeilijk, soms zelfs onmogelijk zijn de grens tussen gezond en ziek respectievelijk normaal en abnormaal te bepalen. Wij gebruiken deze termen bovendien zonder ze nauwkeurig te kunnen omschrijven. Probeert u maar eens om in enkele woorden te formuleren wat u verstaat onder gezondheid.

Dit begrip is moeilijk te omschrijven. Wij kennen geen definitie die het in enkele woorden omschrijft en in alle opzichten bevredigend is. Het lukt evenmin een formulering uit het negatieve te vinden, bijvoorbeeld: gezondheid is de afwezigheid van pijn en merkbare stoornis van de functies van lichaam en geest. Dit gaat niet op, want een ziekte kan ongemerkt, langdurig sluipend voortgaan: nieraandoeningen, suikerziekte, sommige vormen van kanker. En betekent pijn altijd ziek zijn? Een simpel hoofdpijntje, dat wel hinderlijk kan zijn, noemen wij toch geen ziekte. Wij kunnen hoogstens van een geringe — onschuldige — abnormaliteit spreken, omdat de bloedvaten in de hersenvliezen zich te sterk samentrekken of verslappen. Wij zouden hier misschien het etiket ongesteldheid op kunnen plakken. Anderzijds kàn hoofdpijn wel degelijk een uiting van een ernstiger aandoening zijn.

De grens tussen gezondheid en ziekte is vaak moeilijk te bepalen

Een andere moeilijkheid is nog het interpreteren van de symptomen als uitingen van ziekten. Een enkel verschijnsel kan namelijk geheel verschillende betekenissen hebben. Versnelde ademhaling kan normaal zijn na hardlopen, maar kan ook uiting zijn van een longontsteking om een ander uiterste te nemen. U ziet, twee oorzaken die sterk uiteenlopen. Een verschijnsel moet gepast worden in het geheel om bruikbaar te worden. Bij longontsteking kennen wij een complex van verschijnselen die het vermoeden al in de richting van deze ziekte doen gaan, voordat het onderzoek is verricht.

Bekend is ook de problematiek van de grens tussen normaal en abnormaal bij misdadigers. De moderne zielkunde heeft ook deze grens doen vervagen. Hoe vaak blijkt immers niet bij psychiatrisch onderzoek dat de misdadiger een ziekelijke persoonlijkheidsstructuur heeft. Hij is dan zoals de rechterlijke macht dat noemt verminderd toerekeningsvatbaar. Dit is zoals u wellicht weet geen medische term. Het betekent geenszins, dat de psychiater de misdadiger maar weer wil loslaten, integendeel zowel voor de „patiënt" als voor de maatschappij is het beter dat hij in verzekerde bewaring blijft in een daartoe geëigende inrichting.

De grote moeilijkheid in de praktijk is ook hier weer de grens te bepalen tussen normaal en abnormaal, misdadig of ziekelijk: een begrijpelijke bron van misverstand tussen de man met de toog en de man met de witte jas.

Te zijner tijd zullen wij ook aan dit boeiende onderwerp een afzonderlijke kroniek wijden.

Zelfs de grens tussen leven en dood tenslotte is niet altijd gemakkelijk vast te stellen. Onze taal kent daarom het woord schijndood. Hartstilstand is zonder meer geen bewijs dat iemand is overleden. Het is de laatste jaren meerdere malen gelukt om een stilstand hart weer tot normale actie te brengen. Was de patiënt dood en is hij dus ten leven gewekt of was hij slechts schijndood? Alweer een onderwerp voor een kroniek.

Een Nederlands hoogleraar heeft jaren geleden eens gepoogd — op verzoek van de uitvoerders van de ziektewet — het begrip ziekte te definiëren. Hij had hiervoor zoveel woorden nodig dat wij het geen definitie mogen noemen. Kort samengevat: een proces dat het evenwicht van de levensfuncties verstoort met als reactie hierop de poging van het lichaam (en-of geest!) het evenwicht te herstellen. Volgens deze definitie is iemand met een chronische aandoening of een invalide niet ziek, omdat een evenwichtstoestand is ontstaan.

Tja, voor de ziektewet misschien wel bruikbaar, maar zuiver medisch niet voldoende. Na de oorlog heeft de Wereldgezondheidsorganisatie de volgende omschrijving aanvaard van het begrip gezondheid: een toestand waarbij lichamelijke afwijkingen ontbreken, het geestelijk welbevinden zo volledig mogelijk is en de sociale omstandigheden zo gunstig mogelijk zijn.

Na het voorgaande kan de nadenkende lezer zelf de onvolmaaktheden in deze omschrijving aanduiden.

Bokswedstrijden in het Rifstadion

BATTLING SIKI wint van EVELIO RIOS door T.K.O. in zevende ronde

Prachtzege van Jack Johnson op PRIMO NELL

Willemstad. — De gisteravond in het Rifstadion gehouden bokswedstrijd den waren in zeker opzicht bizonder teleurstellend. De hoofdwedstrijd werd een zeer eenzijdig gevecht, terwijl de met zoveel spanning tegemoet geziene wedstrijd tussen Jack Johnson en Primo Nell reeds in de tweede ronde eindigde. De semi-finale tussen Young Joe en de Chileen Eduardo Kartens duurde minder dan een halve ronde. Drie van de vijf gevechten kwamen dus voortijdig aan hun einde.

Young Flores — Little Louis

Het eerste gevecht van de avond, een vierronder, ging tussen Young Flores (Mancaloni) en Little Louis. Het was een aardig gevecht, waarbij Little Louis in de eerste twee ronden het beste voor de dag kwam. In de laatste twee ronden was het echter Young Flores, die de lakens uitdeelde. Deze wedstrijd eindigde gelijk. De referee en de judges hadden allen op hun score-kaart 19-19. **Een eigenaardige, niet veel voorkomende beslissing, die aan eenstemmigheid niets te wensen overliet.**

Vicente Piña — Frenk Blemblemble.

De tweede ontmoeting, die eveneens een vierronder was, bracht Vicente Piña en Frenk Blemblemble tegenover elkaar. Beiden wogen 142 pounds. Laatstgenoemde maakte er (gewoontegetrouw) een klucht van, maar kon niet verhinderen, dat Piña een verdiende puntenzege op hem boekte. Vooral in de tweede ronde kreeg Frenk het hard te verduren. De derde en vierde ronde waren weinig sensationeel. Beide boksers maakten zich herhaaldelijk aan vasthouden schuldig.

Na afloop kreeg Piña een „split-decision" toegewezen, die naar onze mening unaniem had moeten zijn.

Jack Johnson — Prino Nell

Hoge verwachtingen koesterde het publiek van de langverwachte strijd tussen Jack Johnson (147 pounds) en Primo Nell (142 pounds). Reeds in de eerste ronde bleek, dat beide boksers aan elkaar gewaagd waren. Jack Johnson probeerde het met verre, linkse jabs, terwijl Primo Nell zijn kans afwachtte om zijn gevaarlijke rechtse, die tegenstanders zoals Crecencio „knock-out" geslagen had, te kunnen plaatsen. Johnson gaf hem echter de kans niet en zorgde voor een goede dekking. Na een eerste ronde, waarin Jack Johnson een klein overwicht had, begon de tweede ronde, die het einde van het gevecht zou blijken te zijn. **Na ongeveer een minuut boksen, plaatste Johnson onverwacht een haarzuivere en oerharde linkse hoek, die Primo Nell velde.** Toen hij na acht tellen overeind kwam, was het duidelijk, dat hij zich van deze „knock-down" niet zou kunnen herstellen. Johnson, die zijn kans gekomen zag, viel toen verwoed aan en na een felle slagenwisseling ging zijn tegenstander voor de tweede maal neer. Referee Fernando, die — na Johnson naar een neutrale hoek te hebben verwezen — de telling opnam, staakte het tellen, toen Nell voor de tweede maal van het canvas rees. Deze bleek namelijk niet meer in conditie te zijn om het gevecht te kunnen vervolgen. De scheidsrechter hief Jack Johnson's hand ten teken van overwinning de lucht in. Een fel protest van Nell en zijn helpers volgde hierna, doch eenieder was het er over eens, dat de referee juist gehandeld had.

Al met al een prachtzege voor Jack Johnson, die tot nog toe onverslagen is en het ongetwijfeld nog heel ver kan brengen.

De hoofdwedstrijd.

De hoofdwedstrijd ging tussen de populaire Battling Siki (159 pounds) en de Venezolaanse middengewicht kampioen Evelio Rios (154 pounds).

Reeds de eerste ronde begon zeer snel. Geen van beide pugilisten gaf elkaar een duimbreed toe. Het was evenwel Siki, die technisch de betere bokser bleek te zijn en herhaaldelijk connecteerde. Van de eerste drie ronden won Siki er op onze (onofficiële) scoringskaart twee, terwijl de andere gelijk afliep.

Het was in de vierde ronde, toen Battling Siki de Venezolaan enkele welgeplaatste slagen aan het hoofd toebracht, waarvan de laatste kennelijk grote last ondervond. **Onzeker waggelde de sportieve, moedige, maar aan Siki minderwaardige bokser door de ring en kreeg een afstraffing, die hij in de twee hieropvolgende ronden niet meer te boven zou komen.**

Siki nam het heel kalm aan en verschillende kansen op een k.o. liet hij voorbijgaan. In de vijfde en zesde ronde sloeg de Antilliaanse boksmeester zijn tegenstander naar willekeur en het pleit wel voor het incasseringsvermogen van Rios, dat hij niet neerging. Het was echter overduidelijk, dat het eind niet ver meer af was. Bij het beginsignaal van de zevende ronde gaf Rios op en kon de gong niet beantwoorden. De manager van de Venezolaan gaf de scheidsrechter het teken, dat zijn bokser er genoeg van had. Zo verloor Evelio Rios dus op een technische knock-out in de zevende ronde.

Eduardo Kartens — Yong Joe.

De semi-finale, die hierna plaatsvond, ging tussen de Chileen Eduardo Kartens (160 pounds) en Young Joe (154 pounds). Deze wedstrijd was de grote teleurstelling van dit, reeds aan goede momenten arme, boksprogramma. De Chileen bokste eerder twee wedstrijden op Curaçao, doch bleek een matige tegenstander te zijn.

Nadat beide boksers langer dan een minuut om elkaar heen cirkelden zonder een slag van betekenis te hebben toegebracht, volgde een slagwisseling, waarbij Joe licht op de kin geraakt werd. **Hij zakte door zijn knieën tot grote verwondering van het publiek. Nog grotere ontsteltenis verwekte evenwel het feit, dat Young Joe zich liet uittellen!**

Het was een vreemde afloop van een gevecht, dat velen beter hadden verwacht.

De publieke belangstelling

De publieke belangstelling voor deze wedstrijden was niet bizonder groot, ofschoon er goede partijen op het programma stonden. **Een feit is, dat de bokswedstrijden op Curaçao aan eentonigheid gaan lijden, daar telkens vrijwel dezelfde boksers op de planken verschijnen. Het verdient aanbeveling in de toekomst bekende (Amerikaanse?) boksers over te laten komen.**

Ook de hoge toegangsprijzen schijnen voor het publiek bezwaren op te leveren. Misschien, dat door **verlaging der prijzen** een groter aantal toeschouwers de bokswedstrijden, waarvoor op de Nederlandse Antillen ongetwijfeld grote belangstelling bestaat, zal bezoeken.

LUCKMANN werd Curacaos degenkampioen eerste klasse

Willemstad. — Zondag l.l. werden de degenwedstrijden eerste klasse verschermd te Suffisant. Er kwamen slechts vier schermers op de lopers, zodat deze wedstrijd zeer snel beslist werd.

De heren Luckmann en Boutmy hadden beiden twee gewonnen partijen, zodat door barrage moest blijken, wie kampioen in deze klasse zou worden. Luckmann won deze partij en werd zodoende kampioen eerste klasse. Boutmy werd tweede.

De heren Prins en Hornman hadden beiden een gewonnen partij, zodat ook zij moesten barreren.

Hornman won de barrage-partij en werd derde. Prins eindigde op de vierde plaats.

De heren Luckmann, Boutmy en Hornman gaan over naar de hoofdklasse. Deze hoofdklasse degenwedstrijden worden aanstaande zondag te Suffisant gehouden. Aanvang: 9.00 uur.

C.P.N. - bridge - drive

Willemstad. — De eerste wedstrijd voor de C.P.N.-bridge-wissel-beker is op vrijdag 12 september tussen C.P.N. en Don Bosco; 19 sept.: Don Bosco — Asiento (C.P.N. speelt gewoon kompetitie; 26 sept.: C.P.N. — Asiento; 3 okt.: C.P.N. — Don Bosco; 10 okt.: Don Bosco — Asiento (CPN speelt gewoon kompetitie); 17 okt.: C.P.N. — Asiento; 24 okt.: Flagdrive met prijsuitreiking.

De wedstrijden worden alle in de CPN-klub gespeeld. Aanvang der wedstrijden precies om 20.00 uur.

Wereldrecord van ARMIN HARY zal niet worden erkend

Friedrichshafen. — Het wereldrecord van de Duitse sprinter Armin Hary, die zaterdag te Friedrichshafen de 100 m liep in 10 sec zal niet voor erkenning in aanmerking kunnen komen. Nadat zondag enkele landmeters al hadden vastgesteld dat dat de baan 11 sm. afloopt, volgde maandag de officiële nameting. Ook toen toen volgde de conclusie dat de baan, die 100.02 meter lang is, 11 cm afloopt. De internationale reglementen schrijven voor dat het maximale niveauverschil slechts 10 cm mag zijn en bus kan Hary's record niet worden erkend.

Tevens werden maandag de chronometers, die zaterdag werden gebruikt gecontroleerd. Alle klokken voldeden aan de gestelde eisen. —

RIJVERS uitgenodigd training van Ned. elftal bij te wonen

Den Haag. — Kees Rijvers (Feyenoord) is alsnog uitgenodigd de centrale training van de spelers voor het Nederlands elftal op 11 september in Den Bosch bij te wonen. Deze training wordt gehouden in verband met de interlandvoetbalwedstrijd tegen België op 28 september.

Zuid-Korea tegen hervatting van besprekingen tussen AMERIKA en ROOD CHINA

Seoel. — De regering van Zuid-Korea heeft vandaag officieel haar afkeuring uitgesproken over een hervatting van de beraadslagingen tussen de Verenigde Staten en communistisch China op het niveau van ambassadeurs.

In een door de regeringsvoorlichtingsdienst gepubliceerde verklaring worden de Verenigde Staten uitgenodigd terug te komen van hun besluit om met vertegenwoordigers van communistisch China te onderhandelen. De verklaring zegt, dat de Verenigde Staten hun politiek moeten baseren op het vertoon van hun macht, zoals zij onlangs gedaan hebben in de straat van Formosa, en dat zij generlei profijt zullen hebben van hun beraadslagingen met de communisten.

Nationalistisch China slaat de toestand in de Straat van Formosa met bezorgdheid gade. President Sjiang Kai-Sjek heeft vandaag met zijn voornaamste medewerkers de politieke toestand besproken, die zou kunnen voortvloeien uit een eventuele vredesconferentie tussen de Verenigde Staten en communistisch China. In tegenstelling tot hetgeen men verwacht had, woonde Tsjiang Kai-Sjek de gemeenschappelijke Amerikaans-Chinese manoeuvres ten zuiden van Formosa, die vandaag officieel zijn geëindigd, niet bij.

De Chinese nationalistische pers belichtte de positie van nationalistisch China in de afgelopen twee dagen met ongewone openhartigheid. De commentaren kunnen als volgt worden samengevat: de Verenigde Staten moeten de verzekering geven, dat zij de verschepingen naar Quemoy tot aan de kust van het eiland zullen beschermen en niet alleen tot de driemijlsgrens van de territoriale wateren; nationalistisch China moet toestemming krijgen om het Chinese vasteland te bombarderen; het moet betere wapens krijgen en in grotere hoeveelheden; Quemoy en Matsoe moeten worden opgenomen in het defensieverdrag tussen nationalistisch China en de Verenigde Staten; bovenal moeten de Verenigde Staten afzien van besprekingen met communistisch China.

Door de Noordafrikaanse Spahis, die deelnemen aan het Internationale springconcours te Rotterdam, werd gedefileerd voor Z.K.H. Prins Bernhard en H.K.H. Prinses Irene voor het stadhuis te Rotterdam.

Hammarskjoeld publiceerde verslag over de strijdmacht van de V. N.

New York. — De algemene secretaris van de V.N., Hammarskjoeld, zegt in een verslag over de strijdmacht van de V.N., dat er op 31 juli een bedrag van bijna twintig miljoen dollar aan bijdragen van de leden over 1957 en 1958 nog niet betaald was. Als er in de naaste toekomst geen aanzienlijk bedrag binnenkomt, aldus het rapport, zal de organisatie misschien niet meer ten volle aan haar verplichtingen tegenover de strijdmacht kunnen voldoen.

Op 31 juli hadden 62 van de 82 V.N.-leden over 1958 nog niets betaald en 33 leden ook over 1957 nog niets. Sommige leden hadden te kennen gegeven niet in de kosten te willen bijdragen.

Het V.N.-leger telt 5.400 man uit acht landen. Hiervan zijn er ongeveer 2.500 beschikbaar voor velddienst.

Mr. N. DEBROT op de Expo

Brussel. — Vandaag is mr. N. Debrot, waarnemend gevolmachtigd minister van de Nederlandse Antillen in het Nederlands paviljoen op de Expo te Brussel ontvangen.

De nieuwe herenmode

Amsterdam. — Nu het nieuwe seizoen onherroepelijk nadert: bij de herenmode is voor alles gestreefd naar de slanke vormgeving: aflopende natuurlijke schouderlijn, slanke heuplijn en smalle broekspijpen, zo zei de voorzitter van de stichting Ned. herenmodebeurs ter gelegenheid van de opening van de heren modebeurs in het Rai-gebouw te Amsterdam. De Colberts zijn iets korter, de eenrij-kostuums met drieknoopssluiting handhaven zich nog steeds met iets smallere revers en de pantalon wordt weer iets smaller en veelal zonder omslag gedragen.

Hoe Nederland zich in 1957 vermaakte

Den Haag. — Hoe Nederland zich vermaakt in cijfers: het aantal bezoekers aan vermakelijkheidsinstellingen liep volgens het centraal bureau voor de statistiek terug van ruim 115 miljoen in 1956 tot 111½ miljoen in 1956. Het bioscoopbezoek maakte 58 procent van het totaal uit (in 1956: 60 procent). Toch een staaltje van bestedingsbeperking. Want ondanks deze teruggang in de bezoekersaantallen steeg het door het publiek bestede bedrag van 136 miljoen gulden in 1956 tot 138½ miljoen in 1957. Gemiddeld gaf de Nederlander in 1957 f. 12.65 voor vermak uit, een dubbeltje meer daan in 1956. Xan elke gulden die het publiek uitgaf betaalde het gemiddeld 19 cent belasting. De totale belastingopbrengst bedroeg ruim 28½ miljoen.

Ballonrace in BELGIE

Brussel. — Een attractie voor talrijke toeschouwers was een merkwaardige ballonrace in St. Niklaas (België). Twaalf grote luchtballons, o.a. uit België, Zwitserland, Amerika en Nederland, waren op het stadhuisplein gereed, toen de balloncommandanten onverwacht de opdracht kregen hun best te doen te landen in of bij een meertje vlak bij Antwerpen. De jury moest naar het meertje rijden om alle landingsplaatsen op de strafkaart aan te tekenen. De moeilijkheid was echter, dat sinds enige jaren het meertje was opgedroogd en de jury het opgegeven doel zelf niet kon vinden. Tot de Nederlandse balloncommandanten behoorde ook Mimi Boesman.

Vorderingen op het gebied van vreedzame toepassing van kernenergie in de V.S.

Geneve. — De Verenigde Staten hebben de Verenigde Naties een serie boekwerken van dertien delen aangeboden met gegevens over de jongste vorderingen die in Amerika zijn gemaakt op het gebied van de vreedzame toepassing van kernenergie. In deze boekwerken is veel, tot nu toe ontoegankelijke of overal verspreide, informatie bijeengebracht.

De boekwerken zijn samengesteld door vooraanstaande Amerikaanse geleerden en technici. Zij bevatten onder meer de leer van de kettingreactie en gegevens over verscheidene soorten chemische en metallurgische procédé's.

In één ervan wordt een uitvoerige uiteenzetting gegeven over de Amerikaanse onderzoekingen inzake kernfusie, een terrein waarvan de geheimen ter gelegenheid van deze conferentie door Amerika en Engeland gezamenlijk zijn vrijgegeven.

Zestig miljoen Chinezen demonstreerden tegen de Amerikaanse agressie"

Hong Kong. — Volgens Radio-Peking hebben ruim 60 miljoen Chinezen deelgenomen aan demonstratie tegen „de provocaties van de Amerikaanse imperialisten" in de straat van Formosa. Dit aantal, aldus de radio, zou in de komende 48 uur gemakkelijk tot 100 miljoen kunnen stijgen.

Deze demonstraties, die zaterdag aanvingen na de verklaring van premier Tsjoe- En-Lai over Formosa, kregen een nieuwe stoot door de toespraak, die gisteren door Mao Tse-Toeng werd uitgesproken aldus de omroep.

De kranten te Peking besteden een groot deel van hun ruimte aan verslagen over de golf van „afkeer, die over geheel China gaat, ten aanzien van de Amerikaanse agressie".

Vanmorgen maakten de bladen tevens melding van „het binnendringen van Amerikaanse oorlogsschepen in Chinese territoriale wateren" en van de militair voorbereidingen die het leger langs de gehele kust van het vasteland genomen heeft.